

Başyazı

20 TEMMUZ VE FAŞİST SALDIRILAR

Kıbrıs halkı 15-20 Temmuz 1998 tarihinde faşist Yunan Cuntası'nın Kıbrıs'ta düzenlediği faşist darbe ve onun ardından gelen T.C. askeri müdahalesinin 24. yıldönümünü yaşayacak. 24 yılın ardından, Kıbrıs hâlâ etnik ve coğrafik olarak bölünmüş durumdadır. Kıbrıs halkı yaşamış olduğu kan, gözyaşı, göç ve acılarla dolu yılların ardından hâlâ özlediği barışa, özgürlüğe, bağımsızlığa ve demokrasiye ulaşamadı. Son günlerde tırmandırılan silâhlıma yarışı ve T.C. ve Yunan egemenlerinin Ada üzerindeki tahrikkâr politikaları, Ada'nın yeni savaşılar gebe olduğunu

gösteriyor.

20 Temmuz 1974'ten sonra Ada'nın bölünmüşlüğü ile oluşan statükonun, yani, Kuzey Kıbrıs'ın kesin olarak T.C. devletin kontrolü altına girmesi, gerek Kıbrıs halkı gerekse uluslararası kamuoyu ve hukuku çerçevesinde yasallaşması ve kabul edilmesi için T.C. egemenleri ve Kıbrıslı uşakları sinsice siyasetlerini yürütmektedirler. Son günlerde tırmandırılan Türk-Yunan savaşı tehditlerinin yanında, aynı zamanda, iç cephede de Kıbrıslı Türk halk üzerinde uygulanan milliyetçi ve faşist baskı ve terör tırmandırılmaktadır.

12 Haziran tarihinde T.C.'li faşist Ülkücü çeteler Bostancı'yı basıp, halka saldırdılar. Kuzey Kıbrıs'ın T.C.'ye ilhakı için sürdürülen siyasi çabaların hız kazandığı bir dönemde yer alan bu terör eylemini münferit bir eylem olarak

değerlendirmek gafletten başka birşey değildir. Milliyetçi Hareket Partisi'nin T.C. devletin siyasi açılımı olduğu bilinen bir gerçektir. Ülkü Ocakları da MHP'nin, yani T.C. devletin sivil tetikçileridirler. Ülkü Ocakları Kuzey Kıbrıs'ta, kukla rejimin desteğinde ve korumasında süratle örgütlenmektedirler. Egemenler, Kuzey Kıbrıs'ın T.C.'ye ilhakını Kıbrıslı Türk halka kabul ettirebilmek için bu tip sivil faşist güçlere ihtiyaçları vardır. Bu örgütlenmeler başladığı günlerde, tüm anti-faşist kesimlerin bu örgütlenmelere karşı aktif bir tavır belirlemeleri gerektiği üzerinde durduk. Kutlu Adalı cinayetinden sonra oluşturulan eylem birliklerinin kalıcılıştırılması gerektiği üzerinde durduk ve bu yolda çaba harcadık. Fakat, 'sol' geçinen kesimlerin bu çabalarımıza kulak asmamaları bir yana, o dönemlerde 'hükümet' ortaklığı yapan CTP kurmayları, Ülkü Ocakları'nın örgütlenmelerinin "demokrasi" gereği engellenemeyeceğini söyleyecek kadar aymazlık ve hatta ihanet içerisinde olduklarını göstermişlerdi. Alman Nazileri'nin tırmanışı döneminde aynı mentaliteyi sergileyen Sosyal-Demokrat Parti için söylenen "Sosyal-demokrasi faşizmin koltuk değneğidir" saptamasının ne kadar doğru ve geçerli olduğu bir kez daha kanıtlanmıştır.

Bostancı saldırısından sonra da durum aynıdır. Birkaç bildiri ile gün kurtarılmaya çalışılıyor. Ancak sorunun özünü ortaya koyup tavır belirleyen yok. Sivil faşist

(devamı 2. sayfada)

Dayanışma Fiyatı
500,000 TL.

KIBRIS'TA
SOSYALİST
gerçek

AYLIK SİYASİ GAZETE Temmuz 1998 Yıl:3 Sayı: 30 Fiyatı: 150.000 TL (KDV Dahil) UK: £1

Halk Muhalefetini Yükseltelim Faşist Teröre Dur Diyelim

12 Haziran 1998 Cuma Akşamı 50 araçlık bir konvoyla Yukarı Bostancı köyüne gelen ülkücü faşistler kahvehanedeki halka saldırdılar. Kahvehanenin camlarını kırıldılar. Güzelyurt'ta "zafer şenliği" düzenleyen faşistlerin başını MAP Başkanı Zorlu Töre ve Güzelyurt Ülkü Ocakları Başkanı Sadık Canlı çekmektedir. Sadık Canlı UBP'nin yerel seçimlerde belediye meclis adaydır.

Yukarı Bostancı halkı yapılan saldırıdan sonra toplanarak Güzelyurt'taki faşistlerin toplantısına müdahale etmek istedi. Polis güçleri havaya ateş ederek halkı durdurdu. Yüzlerce kişi çocuk, genç ihtiyar hep bir ağızdan "Kahrolsun faşizm, Türkeş'in itleri yıldırılmazlar bizleri" sloganlarını attılar. Bu ani gelişen ve kendiliğinden oluşan tepki egemenleri korkuttu.

Ertesi gün yoğun polis ve özel tim elemanlarıyla köy kontrol altına alındı. Polis olaylarla ilgili birçok kişiyi gözaltına aldı. Sogulamalardan sonra serbest bırakıldılar.

Yukarı Bostancı'ya faşist saldırı duyulur duyulmaz demokratik güçler ve örgütümüz halkın yanında saf tuttu. Sendikalar ve bazı partiler olayları lanetledi. Halk ziyaret edilerek destek belirtildi. CTP, TKP, YKP de faşistleri kınadı. Bu yaklaşım ve tutum umut vericidir. Umut ederiz ki faşizme karşı bu partilerin duyarlılığı seçimlerden sonra da sürer.

Faşistlerin bu denli saldırganlaşması örgütlü halk güçlerine tarihi sorumluluklar yüklemektedir. Bu sorumluluk antifaşist, antiemperyalist bir halk cephesidir. Bu cephenin "anavatan" şarkılarıyla kurulumıyacağını bazı parti ve örgütler görmek zorundadırlar. Çünkü faşizm insana düşman, emeğe düşmandır.

Adamızın Türkiye Tarafından İşgalinin 24. Yıldönümünde Rum Kesiminde Bir Mektup ve Bir Makale

HARİKALAR DİYARI'NDA
OLMAZ

R.B.F., Limasol (Cyprus Weekly gazetesi, Lefkoşa,
15.5.1998)

Sayfa 13

KIBRIS SORUNUNUN ÇÖZÜMÜ
HERKESE YARAYACAK

Nikos Trimikliniotis

(Parikiaki gazetesi, Londra, 27.11.1997)

Sayfa 13

LONDRA MEKTUBU
Emperyalizm
ve
Nükleer
Denemeler
S. Akça
SAYFA 6

Demokratik örgütler:

Bostancı Halkının Yanındayız

KTÖS, KTMMOB, KTOEÖS, BES,ÇAĞ-SEN, KTAMS, KSG,
BASIN-SEN, TİP-İŞ, VE DEV-İŞ BOSTANCI'DA ORTAK BASIN
TOPLANTISI DÜZENLEYEREK BOSTANCI HALKININ FAŞİZME
KARŞI MÜCADELESİNİ DESTEKLEDİKLERİNİ İLAN ETTİLER

3. sayfada

Ülkemizde "İT DALAŞI" Sürüyor

Rum yönetimi S-300 gündeme soktuğu yeni "emperyalist maşa" politikası ülkemizde varolan sorunlara yeni sorunlar kattı.

Türkiye'nin Kuzey'de 40 bin askeri gücü, her an kullanılabileceği üsleri varken, Rum yönetimi de "Rum-Yunan savunma doktrini" adı altında Baf'a üs inşa etti.

Geçtiğimiz günlerde Yunan Hava Kuvvetleri'ne bağlı askeri uçaklar Baf Hava Üssüne indi. Buna mukabil Türkiye hemen adaya savaş gemileri ve uçaklar gönderdi. Bu gerginlik politikası ülkemizi yeni savaş senaryolarına sürüklemektedir.

Kuzey'de ve Güney'de işbirlikçi burjuvazi "savaş tamamları" çalmak için ağız birliği yaptı. Kıbrıs Halkı'nın barışa duyduğu özlemi kendi çıkarları için feda eden

füzeleriyle

"anavatanlar" ve Rum-Türk burjuvaları "it dalaşından" medet umuyorlar.

Kuzey'de ve Güney'de yabancı ordular, üsler, buna bağlı olarak getirilmek istenen S-300'ler bölünmüşlüğü tescilini sağlamak

içindir. Sahte savunma, güvenlik senaryoları üreteler adada üslerini korumakta, askeri varlıklarını perçinlemektedirler. Tüm bu emperyalist adımlar Kıbrıs Halkı'na barış değil, yeni savaşlar getirecektir. O halde, hep birlikte statükoye hayır, tüm askeri güçlere, üslere, S-300'lere hayır demeliyiz.

Sorunu doğru ele almak çok önemlidir. Yoksa emperyalistlerin politikaları içinde boğuluruz. Nitekim Hindistan ve Pakistan'ın nükleer denemeler yapmasını protesto eden, nükleer güce sahip emperyalistlerin

"samimiyeti" timsah gözyaşlarıdır. Bu timsah gözyaşları ülkemiz üzerine her gün yeni politikalarla akıtılmaktadır.

Başyazı

(1. sayfadan devam)

saldırıların ardında Kıbrıslı Türk halkın hâlâ daha Kuzey Kıbrıs'ın T.C.'ye ilhakına karşı çıkışı vardır. Üretimden tamamen kopartarak, Kıbrıslı Türklerin Ada üzerindeki mülkiyet ve egemenlik haklarını gasbederek, ekonomik ve siyasi ambargolar uygulayarak halkın beli kırılmış ve kitleler halinde göç ettirilmiş olmasına rağmen, Türkiye'den kitleler halinde kolonice getirilip demografik yapı değiştirilmiş olmasına rağmen, faşist kukla rejimin resmi baskılarına rağmen Kıbrıslı Türk halk ilhakı benimsemiyor ve reddediyor. Hatta Türkiye'den getirilen kolonice de zaman içerisinde "Kıbrıslılaşıp" T.C. politikalarına karşı çıkar duruma gelmişlerdir. Bu durum gerek T.C. egemenlerini, gerekse yerli uşaklarını ciddi biçimde rahatsız etmektedir. Egemenler için bu durumun panzehiri sivil faşist örgütlenmeyi gerçekleştirmek ve bu örgütler aracılığı ile politikalarını kitlelere, terör dahil her türlü yöntemle, kabul ettirmektir. Siyasi partileri, Mücahitler Derneği, TMT dernekleri, Emekli Subay dernekleri, sağcı sendikaları ve kitle örgütleri v.s. gibi yerel sivil faşist örgütleri bugüne dek taksimci ve ilhakçı politikaları kitlelere kabul ettirmekte başarılı olamadılar. Bu bakımdan Ülkü Ocakları gibi paramiliter terörist örgütlenmelere ihtiyaç duymaktadırlar ve profesyonel kadroları ile birlikte bu örgütler T.C.'den ithal edilmekte ve halkın üzerine sürülmektedirler.

Bostancı'da faşist ülkücülerin saldırmak için Kürt kökenli yerleşik emekçileri seçmeleri tesadüf değildir. Kolonice olarak getirilen bu emekçilerin zaman içerisinde Kuzey Kıbrıs'ı sahiplenip buradaki sınıf savaşımı içerisinde kitlesel bir şekilde yerlerini almaları bu saldırının arkasındaki gerçeklerden en önemlisidir.

Tüm bu gerçekler ortadayken, Kuzey Kıbrıs'taki 'sol' ne yapıyor? Kimi seçim meydanlarında halkın gözünü boyamak ve ihanet peşinde, kimi kendi dar gurubu içine kapamış uzakta seyrediyor, kimi lafazanlıkla iş yaptığını zannediyor v.s. Oysa yapılacak iş açıkça ortadadır. Faşizme ve emperyalizme karşı halkın birliğini sağlayıp örgütlenmektir. "Faşist Ocaklar kapansın" demekle faşizm yuvaları kapanmıyor. Gerek faşist ocakların, gerekse faşist resmi rejimin karşısında ancak örgütlenerek ayakta kalınabilir. Başka Bostancı baskınları, başka Kutlu Adalı cinayetleri yaşamak istenmiyorsa, taksim ve entegrasyon engellenmek isteniyorsa, barış, demokrasi, özgürlük ve bağımsızlık isteniyorsa o zaman faşizme ve emperyalizme karşı, kurtuluşa kadar, Anti-faşist, Anti-emperyalist Halk Cephesini kurmak gerekiyor. Bunun başka yolu yoktur.

ANKARA BİRLİK TİYATROSU ARAMIZDAYDI

KTÖS'ün organizasyonunda ülkemize gelen Ankara Birlik Tiyatrosu sergilediği oyunla büyük beğeni topladı. "Bir Güzel Çirkin Kral" oyununda Yılmaz Güney'in hayatını sahneye alan grup gerek sanatsal, gerekse politik olarak ülkemizde izler bıraktı.

Kuzey Kıbrıs'ın birçok yöresinde sergilenen oyun, KTÖS'ün yüzü olmuştur. Ülkemizde emeğin mücadelesine

omuz veren KTÖS, böyle bir etkinliğe katkı koyduğu için halkın, devrimci kamuoyunun teşekkürünü almıştır.

Türkiye'nin birçok ilinde yasaklanan oyunu ülkemizde gösterime sunan Ankara Birlik Tiyatrosu sanatçılarına "inadına mücadele" ruhundan dolayı KSG olarak teşekkür ederiz.

"Okuyorum, öyleyse varım"

"Varolmak" için okunacak kitaplar

Yaysat'ta

Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in en önemli eserleri

A Y I N İ N C İ L E R İ

- * Rauf Denktaş "KKTC ile Türkiye arasındaki köprüler tam entegrasyona varıncaya kadar güçlendirilecektir." Bugün Denktaş'ın danışmanlarından olan Orbay Deliceirmak yıllar önce bir toplantıda Türkiye'ya bağlanmaya karşı olan bizlere "Neremiz çözükle kaldı ki?" demişti. Evet biz de Denktaş'a soruyoruz. NEREMİZ ÇÖZÜK KALDI?
- * Yukarı Bostancı'ya yaptıkları saldırıdan sonra cesaretlenen Faşist Ülkü Ocakları Başkanı Osman Çolak "Bükemedikleri eli öpmek için kuyruğa girecekler" dedi. Halkın bir avuç it sürüsünün ayak patırdısına pabuç bırakmayacağını bilmeyecek kadar zeka fakiri faşistler, Hitler'in, Musolini'nin, Franko'nun dünya halklarının belleklerinde bıraktığı nefret ve kini hatırlamalarını öneriniz. BU HALK SİZİ TÜKRÜKLE BOĞAR.
- * Yunanlılar'ın ve Türkiye'nin adamızda uçaklar göndermesini yorumlayan Ecevit "Bu uçakları barışı korumak için kullanırız" dedi. Gözümüz aydın! Sosyalistler. Devrim, sosyalizme gerek yok! Ecevit "barış" için uçak, gemi, asker gönderir. Yunanlı uçak, füze, asker gönderir. İngiliz adayı uçak, füze doldurur. "HİÇ MERAK ETMEYİN. BARIŞ BERKEMAL!"

Demokratik Kuruluşlar Faşizme Karşı Bostancı Halkının Yanında

12 Haziran Cuma akşamı yerel seçimleri bahane ederek Bostancı'da, kahve basıp camları kırarak halkı tartaklayan faşist güçlere karşı demokratik kitle örgütleri 18 Haziran Perşembe akşamı saat 18: 30'da Bostancı'da yaptıkları basın açıklamasında olayı kınayarak faşizme karşı Bostancı halkının yalnız olmadığını ve birlikte mücadelede kararlı olduklarını vurguladılar.

KTÖS, KTMMOB, KTOEÖS, BES,ÇAĞ-SEN, KTAMS, KSG, BASIN-SEN, TIP-İŞ, VE DEV-İŞ'in katıldığı basın açıklamasına, Bostancı halkı sıcak ilgi gösterdi.

Basın açıklamasından sonra halkla sohbet eden

demokratik kitle örgütleri ve sendika temsilcileri faşizme ve faşist saldırılara karşı sessiz kalmayacaklarını ve her zaman faşizme karşı birlikte mücadele edeceklerini yinelediler.

Ülkemizde devlet destekli faşist güçler, Ülkü Ocakları şemsiyesi altında örgütlenecek her fırsatta devrimci ve demokratlara karşı saldırıda başı çekiyorlar. Bu ülkede istedikleri gibi at oynatabileceklerini sanan, ülkemizi kara para aklama cenneti, kumar ve fuhuş yuvasına çevirmek isteyen faşist güçler şunu bilmeliler ki bu ülke insanları onlara derslerini verecektir. Bostancı'da yadıkları tokat, ülkedeki devrimci ve demokrat güçlerin birleşmesiyle balyoza dönüşecektir.

KIBRISTAN KISA KISA

SENDİKALAR DEVLETİ DAVA ETTİ

Rum kadınlarla yurt dışında toplantıya gidecek 4 sendikacı kadını engelleyen devleti sendikacılar dava etti. 7'si idari 4'ü hukuk davası olmak üzere toplam 11 dava açan sendikacılar mücadelelerindeki kararlılığı vurguladılar. Başta seyahat özgürlüğünün engellenmesi ülkemizde büyük yankı bulmuştu.

Ortak bildiri yayınlayan sendikacılar mücadele için ortak komite kurduklarını vurguladılar. Sendikacıların aleyhine dava açtığı devlet kurumları şunlardır:

"Bakanlar Kurulu, Başsavcılık, Polis Genel Müdürlüğü, Muhaceret Polisliği, Maliye Dairesi, Lefkoşa Belediyesi, BRT, Gümrük Dairesi ve Şehircilik Dairesi."

İşin gerçeği 4 sendikacı KKTC'yi dava ediyorlar.

AVRUPA GAZETESİ'NE POLİS TERÖRÜ

Avrupa Gazetesi'nin yayınlarından rahatsız olan devlet çeşitli baskı yöntemlerine başvuruyor. Önce yüklü tazminat davalarıyla gazete yıldırılmaya çalışıldı. Son olarak ise gazetenin baskıcısı Ali Taşdelen kaldığı pansiyondan polisler tarafından alınıp apar topar karakola götürüldü. Karakolda tehdit ve gözdağı verilen baskıcı, polisin zorla imzalatmak istediği tutanağı imzalamadı. Ali Taşdelen'i "seni komutanlara haber veririm" diyerek tehdit eden polisler daha sonra baskıcıyı salıverdiler.

Ülkemizdeki demokrat, devrimci kamuoyu bu baskılara karşı seslerini yükseltmek zorundadırlar. Karşı durulmazsa devlet terörü artarak sürecektir. Avrupa'ya yapılan saldırıyı KSG olarak lanetliyor ve dayanışmamızı belirtiyoruz.

ŞÜKRÜ SİNA GÜREL'İN SON TAVRI

Ülkemizi ziyaret eden TC Devlet Bakanı Şükrü Sina Gürel bol bol proje üretilip kamuoyuna duyurdu. "Cep telefonlarıyla her yerden konuşabilecek. Girne limanı genişletilecek. Girne-Lefkoşa yolu yakında sonuçlandırılacak. Ercan Havaalanı genişletilecek. Güzelyurt Bölgesi damla sulamaya geçecek" v.s.

Halkımız Şükrü Sina Gürel'in açıklamaları karşısında hem şaşı hem de kara kara düşünmeye başladı. "Şükrü Bey bu kadar geniş projeyi yapacaksa devlete, hükümete, bakanlara, meclise ne gerek vardır" diyenler çoğunluktadır. "Bizler seçimlerde "Şükrü Beyi" seçelim" diyenler de çıktı.

İşin gerçeği, ülkenin bu trajik hali halkımızın seçimlere, seçilmişlere olan güvenini sıfıra indirmiştir.

KIBRISTA SOSYALİST gerçek

BASIN BİLDİRİSİ

Ülkemizde devlet destekli Ülkücü Faşist tehlike her geçen gün büyümektedir. Yıllardır dikkat çektiğimiz Ülkücü Faşist örgütlenmenin ülkemizde yarattığı tahribat ve tehlike birçok örgüt tarafından yeterince kavranmıştır.

Son yıllarda devlet eliyle Türkiye'den ithal

edilip legale çıkartılan faşist gruplar arabölgedeki saldırganlıklarıyla, üniversitelerdeki terör eylemleriyle, çek-senet mafya yöntemleriyle iyice açığa çıkmışlardır.

Son olarak yerel seçimleri bahane eden faşistler halk üzerinde baskı-terör estirmek için sahneye çıktılar.

Güzelyurt'a bağlı Yukarı Bostancı köyünde halka saldırdılar. Kahvehanenin camlarını kırarak bazı kişileri dövdüler. Olayı duyan halk faşistlere saldırarak onları linç etmek istedi. Olaya müdahale eden polis havaya ateş ederek faşistleri halkın elinden zor kurtardı.

Faşistlerin bu son saldırısı bardağı taşırdı. Yıllardır yaptığımız "Faşizme karşı birlikte hareket" ses getirdi. Sendikalar, örgütler birlikte hareket etme kararı aldılar.

Halkın ve tüm demokratik güçlerin düşmanı olan faşizme karşı işbirliği- ittifak yapmayan devrimci demokratlar halkın mücadelesine ihanet ederler. Tarih bu yanlışlı ve acı deneyimlerle doludur.

Yaşasın Emekçi Halkın Mücadelesi.

Yaşasın Antifaşist Birleşik Cephe.

Kahrolsun Faşizm.

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek

BİR YAYIN
BİR BELGE

(29. sayıdan devam)

Haklar ve Özgürlükler Bülteni,
Özel Sayı 3, 1995

DEVLETİN ÖLDÜRME ÖZGÜRLÜĞÜ

Beşiktaş Katliamı

28 Eylül'de (1994) Beşiktaş'ta Barbaros Bulvarı üzerinde bulunan Arzum Kafe'de güpegündüz halkın gözleri önünde üç devrimci katledildi.

Yapılan açıkça katliamdı. Arzum Kafe'yi saran yüzlerce polisin Beşiktaş'ta, Amigoları, "halk desteği" yoktu. Boşluğu burjuva basın ve TV doldurdu.

Show TV'deki Gülgün Feyman gibi kişiliksiz, ahlaksız haber spikerleri katliam haberlerini duyururken zevkten kendinden geçiyorlardı adeta.

Doktorlar bir gerçeği açıklıyor: "Polis her zaman semaryolarıyla geliyor."

Polis katliamı gizleyebilmek için otopsi öncesi parmak izlerini alarak çatışma çıkıp çıkmadığının incelenmesini engelledi. 30 Eylül'de otopsi yapan doktorlar bu konuda,

"Cesetler bize gelirken senaryolarıyla geliyor. Bakın şimdi parmak izi aldığı için biz inceleme yapamıyoruz." Polisin gerçeklerin ortaya çıkmasını engellediğini açıkladılar.

Halkın Hukuk Bürosu avukatları otopsi sonuçlarına dayanarak yaptığı açıklamada olayın açıkça bir katliam olduğunu belirttiler.

Açıklamada;

Otopsi sonuçlarına göre bu kişilerin oturur vaziyette iken öldürüldükleri anlaşıyor. Özellikle Fuat EROĞAN'ın kafasının her iki tarafından aldığı kurşun yaralarından ve kurşunun gidiş yönünden bu sonucu çıkartabiliyoruz." görüşüne yer verirken olayın açıkça bir infaz olduğu ve üzerlerinde silah bulunduğu iddiasının dayanaktan yoksun olduğunu belirttiler.

Bir tanık: "Yalanı, yaşayarak gördüm"

Katliamın olduğu bölgede bir işyerinde çalışan ve başından sonuna kadar tanık olan bir mücadele okuru olayın hemen ardından tanık olduklarını şöyle belirtti:

"Hani derler ya polisler uyarıda bulunmadan çatışmaya girmezler. Bizler bunları çok duyduk. Ama bilinçli insan bunlara hiçbir zaman inanmaz. Her çatışmadan sonra polisler göğe

çıkartılıyor. "Halk" polis lehinde "Yaşasın Güvenlik Güçlerimiz" diye slogan atıyordu(!) olay bitiyordu. Ben de bunları çok duydum. Bunların yalan olduğunu biliyordum ama bugün bir yalanı yaşıyordum, gördüm ve lanetler yağdırdım. Tanık olduğum katliam şöyle gerçekleşti;

"Birden Arzum Cafe'nin etrafında kıpırdanmalar fark ettim. Sanki savaş hali uygulanıyor sandım. İstanbul'un bütün polisi burada toplandı gibi geldi. Etraf birden bire resmi ve sivil polislerle doluşmaya başladı. Cafe'nin sağı solu makinalı, tabancalı polislerce ablukaya alındı. Biraz vakit geçtikten sonra Cafe'nin içerisinde bulunanların Devrimci Sol'cu oldukları konuşulmaya başlandı. Polisler gitgide önlemlerini arttırıyor, yol kenarında bulunan bariyerleri kendilerine siper ediniyorlardı.

Cafe'yi ağıktan gören her yer abluka altına alınmıştı. Ve hiçbir uyarı yapılmadan onlarca polis Cafe'ye doldular. Birden içeriden yoğun sialh sesleri geldi. Bu silah sesleri birkaç dakika bile sürmemişti ve içerideki insanlar ağıktan katledildiler. Yoğun silah seslerinden sonra dışarıya çıkan polislerden "geberttik" sesleri yükselmeye başladı. Saat 16.00'da başlayan abluka 16.30'da hafifledi. O sırada MENZİR olay yerine güle oynaya geldi. Ve polislerden rapor almaya başladı. Yaptıkları katliamın mutluluğuyla yüzleri gülüyor, sigaralarını yakıyorlardı. Katliamı yaratanlar birbirleriyle el şakaları yapıyor ve katliamı kutluyorlardı.

Polis katliamı kınayanlara saldırdı. Dört avukat, iki gazeteci ve bir sendikacı gözaltına alındı.

Sultançiftliği'nde Katliam

8 Ekim 1994 gecesi İstanbul Sultançiftliği'nde Güler CEYLAN ve İbiş DEMİR katledildi.

Sultançiftliği'ndeki Seçkinler Sitesi 8. Bloкта bulunan eve karşı saldırıya geçmeden önce polisler telsizlerini kapamıştı. MENZİR'in katilleri saat 21.45'te tüm hazırlıklarını yapmışlar ve Seçkinler Sitesi'ne gelmişlerdi. Katliamın zamanından önce duyulmasını, basının ve TV'lerin "erkenden" gelmelerini engellemek için de telsizlerini susturmuşlardı. Basının ve TV'lerin katliamdan haberi ancak 3-4 saat sonra oldu.

Katliamın olduğu akşam savcının gelip gitmesi ve polisin evin içinde istediği düzenlemeyi yapmasının ardından basın içeri alındı.

Katliamın detayları konusunda hiçbir açıklama yapılmadı. Polis "gerekli açıklama daha sonra yapılacaktır" demekle yetindi. Ve katliamın yapıldığı 24 numaralı dairenin kırk kapısı mühürlendi. Evde kimsenin inceleme yapmasına izin verilmedi.

Adana'da İnfaz

Adana'da polis 14.10.1994 tarihinde, akşam saat 20.00 sularında Leyla ORHAN (18) ve Asım AYDEMİR'in polislerle girdiği çatışma sonucu öldürüldüklerini açıkladı. Görgü tanıkları ise olayın Anadolu Mahallesi, Çukurova Caddesi'ndeki Mercimek Fabrikası önünde meydana geldiğini belirttikten sonra gençlere hiçbir uyarı yapılmadan ateş açarak katledildiklerini söylediler. Leyla ORHAN'ın ailesinin yaptığı açıklamada kızlarının kesinlikle siyasetle uğraşmadığını belirterek "kızımızı katleden ve eline silah veren devlet güçleri hesap vermeli, bu tür katliamlara son verilmeli" dediler.

Mersin'de Ahmet ÖZTÜRK ve Zeynep GÜLTEKİN katledildi

26 Ekim 1994 günü Mersin'de, Apaçbahşiş Beldesi'nde, polisin bir eve düzenlediği operasyonda iki devrimci katledildi ve bir devrimci de yaralandı.

Saat 16.30 sıralarında Adana Mücadele Gazetesi Bürosu eski temsilcisi Ahmet ÖZTÜRK, Mücadele Gazetesi'nin İstanbul'daki Merkez Bürosu'nu telefonla arayarak, evlerinin polis tarafından kuşatıldığını söyledi. Telefonda ev adresini de veren Ahmet ÖZTÜRK, Mersin ve Adana'dan avukatlara haber verilmesini istedi. Gerek basını, gerek diğer demokratik kitle örgütlerini duyarlı kılmak amacıyla ilgili kuruluşlar hemen haberdar edildi.

Bundan birkaç saat sonra ise Ahmet ÖZTÜRK ve Zeynep GÜLTEKİN'in katledildikleri öğrenildi. Sevgi ERDOĞAN ise yaralı olarak Erdemli Hastanesi'ne götürüldü. Olaydan saatler sonra hadi polisin kuşatmaya devam etmesi nedeniyle olaydan sağlıklı bilgiler alınmadı.

12 Temmuz 1991'de İstanbul'da çatışmada katledilen İbrahim ERDOĞAN'ın eşi Sevgi ERDOĞAN ile Mücadele Gazetesi Adana Temsilcisi Ahmet ÖZTÜRK, daha önce defalarca polis tarafından öldürülmekle tehdit edilmişti.

Haklar ve Özgürlükler Platformu Heyeti Katliam Yerinde

"Katliamın gerçekleştiği evde inceleme yapmaya gittiğimizde binanın kapısı kapalı olduğu için içeriye giremedik. Katledilen iki insanın kaldıkları evin pencere yanları kurşun delikleriyle doluydu. Polisin yoğun bir ateş açtığı ortadaydı. Yalnız kaldıkları evde değil, sitenin arkasında bulunan diğer bloklarda da kurşun izleri vardı. Polis katliamı gizlemek için 200 kişiyle gelmiş, yalnız siteyi çevirmekle yetinmemiş sitenin giriş çıkışları yasaklanmıştır. Katliam bölgesinde oturan insanların camlarda beklememeleri, dışarıya çıkmamaları için tehditlerde bulunmuşlardır."

Faik Candan Katledildi

2 Aralık 1994'de Ankara Sıhhiye'deki bürosundan çıktıktan sonra bir daha kendisinden haber alınamayan Av. Faik CANDAN 14 Aralık günü Ankara'nın Bala İlçesi yakınlarında ölü olarak bulundu.

Kapatılan DEP'in Ankara İl Başkanlığı'nı yapan Faik CANDAN'dan haber alabilmek için pekçok girişimlerde bulunulmuş fakat hiçbir sonuç alınamamıştır. Bunun üzerine Ankara Barosu avukatlarının içişleri ve Adalet Bakanlığı'nı göreve çağırması ise ilgili bakanlar tarafından ilgisizlikle karşılanmıştır. Aynı gün CANDAN'ın akıbeti ile ilgili bilgiler gözaltına alındığını kabul etmeyen Emniyet Müdürü'nden geldi. Mehmet AĞAR, CANDAN olayının kendisine sorulması üzerine "İllegal örgüte girmesinin elbet bir faturası olacak" derken, Candan'ın yakın çevrelerinin çabalarıyla bir milletvekili konuya eğilmesi ve işkenceci bir şefsten aldığı yanıt ise katillerin kimliğini açıkça ortaya koyuyordu: "Bu adamı aramayın", "niye arıyorsunuz?", "Tehlikeli biridir. Terör örgütüyle ilişkisi var. Bir daha

bu konuda kimseyi aramayın" Faik CANDAN'ı katledenlerin kimliğini ortaya koyan bu sözlerdir. İstanbul Sultanahmet Adliyesi'nde 16 Aralık günü bir basın açıklaması yapan ÇHD, Avukat Faik CANDAN'ın kaçırılarak katledilmesini protesto etti. "Yaşam, halkımız, can güvenliğimiz tehlikede...artık kimin ne zaman ve kimler tarafından ya da başka bir yerden kaçırılıp götürüleceği belli değil" diyerek komuoyunu duyarlı olmaya çağırdılar.

Diyarbakır'da 4 TÖDEEF'li Öğrenci Katledildi

Diyarbakır'da TÖDEEF'li 4 öğrencinin 12 ocak 1995'de katledilmelerinin ardından Halkın Hukuk Bürosu konuyla ilgili bir araştırma yaptı. Olayların gelişimi, tanıkların anlatımları ve çeşitli belgelerle ortaya çıkan gerçeğin, resmi açıklamanın tersine açık bir katliam olduğu ifade edilen raporda, savcının da katliamı gizleyen bir tutum içinde olduğu belirtildi.

Resmi açıklamaya göre, Diyarbakır'da bir Hücre evine baskın yapılmış ve gizli insanlar ortaya çıkarılmıştı. Teslim olmadıkları için zorunlu olarak çıkan çatışma sonucunda öldürülerek ele geçirilmişlerdi. Gerçekler ise bu resmi açıklamayı yalanlıyordu. Katledilenler dört seneden beri Dicle Üniversitesi'nde öğrenim görüyorlardı. Okulların açık olduğu zamanlarda sürekli Diyarbakır'da kalıyorlardı. Kaldıkları ev ve yurtlar polis tarafından biliniyordu. Sınırlı sayıdaki öğrenci evinin bulunduğu Diyarbakır'da hepsi de polisin denetimindeydi. Polisin sağ yakalamak diye bir kaygısı olmamış, aksine öldürmeyi önceden planlayarak uygulamaya koymuştu. Evleri ve gittikleri yerler polisçe bilinen dört TÖDEEF'liden Refik sabah üniversitede sınavındaydı. Aynı şekilde Reyhan ile birlikte saat 15.00'de sınavdan çıkan Nuray'ın gözaltına alındığı halde akşam çatışmada öldürüldüğü iddia edilen Reyhan ise gözaltına alınmıyordu. Kaldı ki cesetlerin bulunduğu ev hücre evi değil senelerden beri gelip gidilen bir yerd. O evde sadece Reyhan ile Nuray kalmakta, Hüseyin ve Selim yurttta, Refik ise ofiste Cengiz BİRCAN vasıtasıyla kalmaktadır.

Halkın Hukuk Bürosu'nun hazırladığı raporun son bölümünde Av. Metin NARİN tarafından şu değerlendirme yapılmıştı: "Refik ile Selim'in üzerindeki kurşun sayısı ise yüzün üstündedir. Aynı şekilde Hüseyin ile Reyhan'da da bol miktarda kurşun izi bulunmaktadır. Katledilenlerin üzerinde bu kadar kurşun bulunması katliamın başlıca delilidir."

"Cesetler" üzerinde otopsi yapılmamış sadece ölü muayenesi yapılmıştır. Bu tür olaylarda gerçeğin ortaya çıkabilmesi için özellikle suç tesbitinin yapılması otopsiye bağlıdır. Ve bu şekil ölümlerde otopsi yapmak olağan bir durumken, bu yapılmayarak suç delilleri bizzat olay savcısı tarafından karartılmıştır. İnfazın daha önce gerçekleştirildiği yönünde ciddi deliller varken yapılacak olan ilk otopsi de ölüm zamanı rahatlıkla belirlenebilecek ve böylelikle polisin "çatışma çıktı, evde öldürmek zorunda kaldık" senaryosu boşa çıkmış olacaktır. Ayrıca vücut üzerinde kaç mermi bulunduğu, hangilerinin öldürücü bölgeye isabet ettiği atış mesafesi ile olayın aydınlatılmasına yönelik diğer bulgular yapılacak otopsi sonucu ortaya çıkacaktı. Savcı otopsi yaptırmayıp delilleri yok etmiştir. Diyarbakır'a giden ailelere alelacele cesetler verilmiş ve hemen şehri terketmeleri istenmiştir. Sonuç olarak olayın bir katliam olduğu tüm çıplaklığıyla ortadadır."

-SÜRECEK-

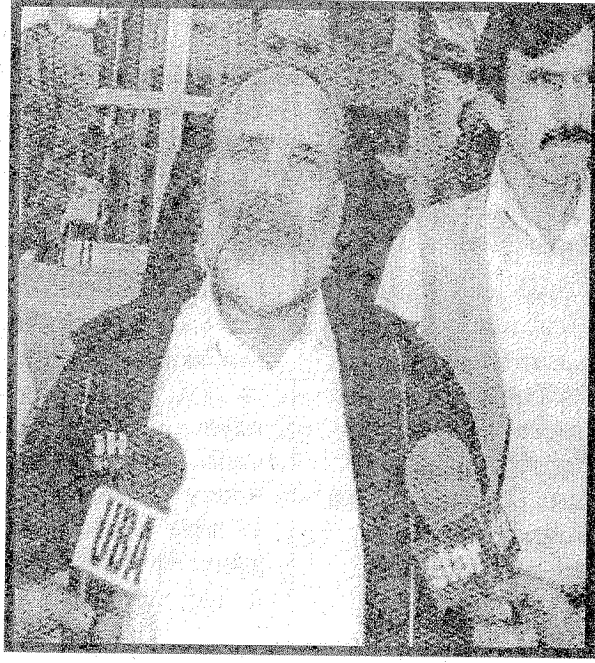

12 Eylül'de başlayan karanlık sürecin karakteristiği: Yargısız infaz, faili "meçhul", işkence ve idam. (Desen - Zoran Music)

TC'de Aydınlar ve Yazarlar Cezaevinde

Kapatılan Özgür Gündem gazetesinin 12 Nisan 1994 tarihli sayısında yazdığı "Apo 91, Öcalan 94" başlıklı yazıdan dolayı TMY uyarınca 10 ay hapis cezasına çarptırılan Ragıp Duran, 16 Haziran tarihinde cezasını çekmek için Tekirdağ Hapishanesi'ne kapatıldı. 2 Haziran tarihinde de yine TMY çerçevesinde yargılanıp 22 yıl hapis cezasına çarptırılan yazar ve insan hakları savunucusu avukat Eşber Yağmurdereli tutuklanarak, cezasını çekmek üzere Çankırı E Tipi Cezaevine kapatıldı. Hapse girmeden önce gazetecilere verdiği demeçte, Yağmurdereli Cumhurbaşkanı Demirel'in kendisi için önerdiği affı kabul etmediğini söyledi.

Yağmurdereli ve Duran'ın da hapse kapatılmaları ile, T.C. cezaevlerinde aralarında İsmail Beşikçi ve Haluk Gerger gibi yazarların da bulunduğu düşüncelerinden dolayı cezalandırılan aydın, yazar ve gazetecilerin toplam sayısı 131'e ulaştı.

Yunanistan'da Emekçiler Direniyor

Yunanistan'da 150 bin öğretmen adayından 5-6 binini seçerek sınava almak isteyen hükümet kararına eğitim emekçileri yoğun tepki gösterdi. Sınavların yapılacağı birçok şehirde sınav merkezleri önünde eğitim emekçileri sınavları engellemek için yoğun gösteriler düzenledi. Sınav yerleri işgal edildi. Eğitim emekçilerinin örgütlü olduğu OLME sendikasının mücadeleye duyarsızlığı emekçilerden yoğun tepki aldı.

Direnişin ikinci günü direnişteki öğretmenlere polis saldırdı. Çatışmalar yaşandı. Polis cop ve gaz bombası kullandı. 30 kişi tutuklandı. Devletin, burjuva medyasının yoğun propagandasına rağmen sınavlara katılım yüzde 10'un altında kaldı. Eğitim emekçileri yaptıkları mitinglerde "Hükümet kararını sokaklar reddetti. Ey halk başını eğme. Tek yol mücadele ve direniş. Terörist devlettir, öğretmen değil." Gibi sloganlar atıldı.

Direnişin üçüncü gününde gösteriler tüm ülkeye yayıldı. Atina, Selanik, Rodos, Patra, Girit, Pigo, Yanea kentlerinde gösteri ve çatışmalar yaşandı.

Direnişin dördüncü gününde devlet güçleri Atina'da sabah saat 06'da öğretmenlere saldırdı. 7 bin öğretmen polis barikatını yardı. 4 saat süren çatışmalarda polis gözyaşartıcı gaz ve cop kullanırken göstericiler de polise karşı taş, sopa, molotofkokteyl kullandı. İşçi sendikaları, Kamu emekçileri sendikaları ve Okul-aile birlikleri devletin terörist tavrını protesto ettiler.

Tutuklanan eğitim emekçilerine destek vermek için mahkeme önüne gelen NAR (Yeni Sol Hareket) üyesi 3 devrimciye devlet destekli faşist çeteler saldırdı. Polisin gözü önünde 3 devrimci komaya sokuldu. Bir devrimci halen komadadır. Devlet çetelerinin bu saldırılarına karşı üniversite öğrencileri gösteri yapıp boykot kararı aldılar.

Ekonomik krizin yarattığı siyasal krizle saldırganlaşan Yunan burjuvazisi halk yığınlarına karşı saldırılarını sürdürüyor. Dünyanın neresinde olursa olsun sınıf kardeşlerimizin haklı, onurlu mücadelesi bizim mücadelemizdir. Yunan burjuvazisi ise er-geç emekçilerin zaferiyle mağlup olacaktır.

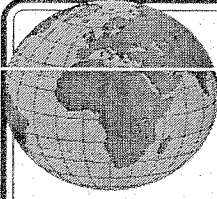
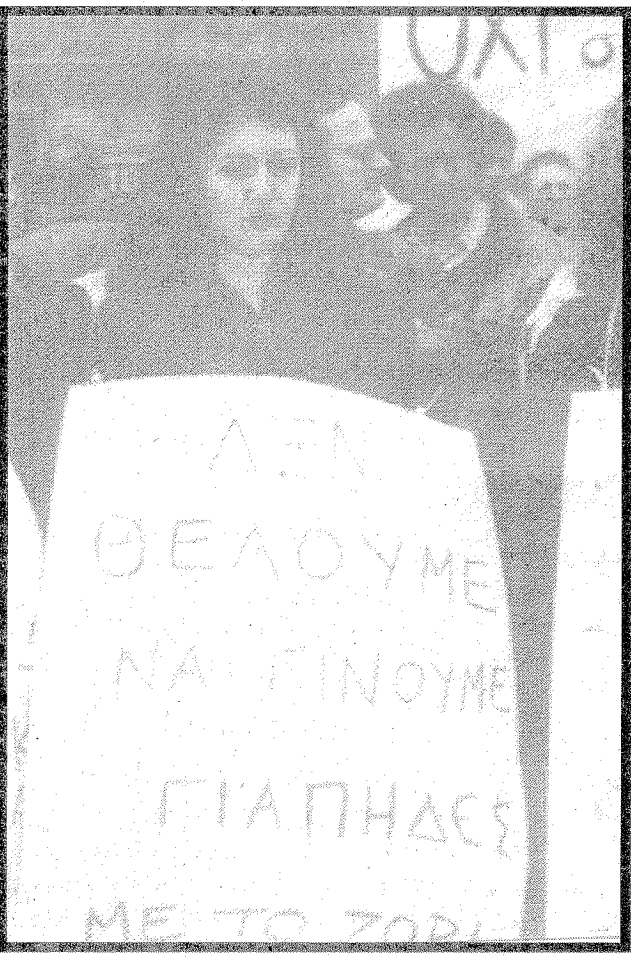
Uluslararası Çalışma Örgütü Raporu: Geçen Yıl 300 Sendikacı Öldürüldü

Cenevre'de toplanan Uluslararası Çalışma Örgütü genel kuruluna sunulan raporda, geçtiğimiz yıl dünyada 300 sendikacının öldürüldüğü vurgulandı.

Özellikle Kolombiya ve Çin'de yoğun bir şekilde sendikacıların katledildiği vurgulandı. Sadece Kolombiya'da bir yılda sendikacı ve işçi önderi 156 kişi öldürüldü.

Emperyalizmin uşaklığını yapan 3. Ülke faşist rejimleri, başta Nijerya, Türkiye, Latin Amerika'da sınıf hareketlerinin önderlerine karşı yoketme politikaları uygulanmaktadır. Nijerya'da emperyalist petrol tekellerinin baskısı sonucu işçi önderi Ken Saro Wiva katledilmişti. Bu örnekler çoktur.

Faşistler döktükleri kanla boğulacaktır.

KISA - KISA

Güneydoğu Asya'da İkinci Kriz Dalgası

Güneydoğu Asya ülkelerinde emperyalistlerin kısa vadeli spekülasyon faaliyetlerinin sonucunda başlayan ve giderek üretim sektörüne de yayılan krizin ikinci dalgası ağırlığını hissettirmeye başladı. "Asya Kaplanları"nda başlayan ve dünya piyasalarını da sarsan kriz bitiyor denirken ikinci bir dalga yeniden bu ülkelerle birlikte Rusya'yı da sarstı. Kriz yalnız mali piyasalarla kalmadı, üretim sektörlerini de felç etti.

Asya krizi, bölgenin ekonomik açıdan en güçlü, dünyanın ikinci büyük ekonomik gücü Japonya'da para birimi yen'e, ABD doları karşısında son sekiz yılın en büyük değer kaybını kaydetti. Bu düşüş tüm kıtada mali piyasaları da etkileyerek Güney Kore, Çin, Hong Kong, Singapur ve Hindistan borsalarının düşmesine neden oldu. IMF ve Dünya Bankası'nın paketleri krizi derinleştirmekten başka bir işe yaramadı. Yeni düşüşün sürmesi halinde, krizin küresel bir çöküşe dönüşmesi bekleniyor.

ETİYOPYA İLE ERİTRE ARASINDA YENİDEN SAVAŞ

Mozambik'ten sonra dünyanın en fakir iki ülkesi yeniden savaşa tutuştu. Yıllarca süren ve açlık ve yoksullukla geçen bağımsızlık savaşı, 1992 yılında Eritre'nin Etiyopya'dan bağımsızlığını kazanmasıyla sona ermişti. Daha bu acı savaşın yaraları sarılmadan Eritre ve Etiyopya yeni bir savaş ile yüz yüze geldiler. Savaşın, iki ülke arasında yer alan kuru ve çaplak kayalık dağların mülkiyeti sorunu üzerine çıktığı bildiriliyor. Mayıs ayında başlayan sürtüşme, Haziran ayının ilk haftaları ile birlikte karşılıklı hava saldırıları ve sınır bölgelerinde topçu atışları ve askeri hareketlere dönüştü. Etiyopya savaş uçakları Eritre'nin başkenti Asmara'da bulunan askeri ve sivil havaalanlarını bombaladı. Sivil yerleşim bölgelerinin de isabet alması üzerine en az 50 kişinin öldüğü ve 100'den fazla kişinin yaralandığı bildirildi.

Saldırının ardından Eritre uçakları da Adis Ababa'nın 160 km kuzeyindeki Mekele kentini bombaladılar. Sınır bölgelerinde yer alan çatışmalarda da onlarca kişi hayatını kaybetti ve yaralandı. Etiyopya hükümeti, ülkede çalışan yarı milyon Eritre vatandaşını da, Eritre'ye yardım ettikleri gerekçesiyle Etiyopya'dan ihraç etme kararı aldı.

BM Güvenlik Konseyi'nin barış çağrıları tarafların birbirlerini saldırganlıkla suçlamalı yüzünden etkili olmadı. Ancak Haziran ortalarında, ABD başkanı Bill Clinton'ın doğrudan girişimleri sonucu Eritre ve Etiyopya başkanlarının saldırılara son verilmesini ve ateşkesi kabul ettikleri bildirildi. Böylece ABD emperyalizminin Afrika kıtasında etki alanlarını genişletme girişimleri sonuç vermeye başlamış oldu.

Kolombiya'da Devlet Terörü Sürüyor

Kolombiya'da devlet destekli paramiliter güçler, Brancabermeja petrol bölgesinde onlarca kişiyi kaçırıp katletti. Faşist çetelerin bu katliamları insan hakları savunucuları, Uluslararası Af Örgütü ve sendikalar lanetledi.

Faşist devlete karşı mücadele eden Ulusal Kurtuluş Ordusu (ELN) yaptığı açıklamada birçok sivili "gerilla" olmakla suçlayan devlet güçlerinin bu katliamdan sorumlu oldukları vurgulandı. Katliamlara karşı petrol işçileri greve gitti. Kolombiya Öğretmenler Federasyonu grev kararı aldı.

Katliamları kınamak için açıklama yapan Uluslararası Af Örgütü devletten ordu ile kontra güçleri arasındaki bağları ortaya çıkarmasını istedi. TC'de Susurluk kontra çeteleri ile ordu arasındaki ilişkiyi devlet ne kadar ortaya çıkardıysa Kolombiya'da da bu bağ o oranda ortaya çıkacaktır.

CIA güdümlü kontra çeteleri Kolombiya'da büyük uyuşturucu kartelleri tarafından beslenen çetelerdir. Faşist devletin karanlık yüzüdür.

Grevler "General Motors"u Sarstı

ABD'nin en büyük otomotiv tekellerinden olan General Motors fabrikalarında işten çıkarmalara karşı başlatılan grev dalga dalga yayılıyor. Son beş yıl içinde 65 bin part-time işçinin işine son veren General Motors'un hedefi 50 bin işçiyi daha işten çıkarmaktır. Otomotiv işçilerinin örgütlü olduğu Birleşik Oto İşçileri Sendikası yöneticileri, patronların 10 bin işçinin işten çıkarılmasına onay vererek kurtulacaklarını sandılar. Oysa patronlar cesaretlenerek daha çok işçiyi işten atmaya çalışmaktadırlar.

Los Angeles'ta, Detroit'te, Flint'te ABD işçileri grevleri yayarak işten atılmaları, kapitalist saldırılara dur diyorlar. Emperyalist tekellerin kendi aralarındaki rekabet kızıştıkça işçilerin haklarına saldıracaklar. Bunalım kaçınılmazdır. Bunalım arttıkça sınıf mücadelesi de kesinleşecektir.

LONDRA MEKTUBU KSG-LONDRA

Emperyalizm ve Nükleer Denemeler

S. Akça

En sonunda Pakistan ve Hindistan da nükleer silahlı güçler gurubuna girdi. Geçtiğimiz son ayda Uzak Doğu'da meydana gelen nükleer denemeler, bir dizi reaksiyonu da beraberinde getirdi.

"Soğuk savaşın sona erdiği dönemde nükleer silahlar önemini yitirdi" diye demek veren ABD emperyalizminin uzmanları, Hindistan ve Pakistan'ın nükleer denemelerini ise "tehlikeli gelişmeler" olarak nitelediler.

Hindistan'ın ve onun ardından da Pakistan'ın nükleer bomba denemelerinin ardında ne yatıyordu?

İndira Gandhi'nin ölümünden sonra Hindistan, sürekli olarak koalisyon hükümetleri tarafından yönetildi. Kongre Partisi giderek etkinliğini yitirdi, ve bugün aşırı milliyetçi BJP partisi koalisyon hükümetine önderlik etmeye başladı. Fakat bu BJP'nin koalisyon hükümeti, ekonomik nedenlerden dolayı büyük sarsıntılar yaşamaktadır. Hindistan'ın nükleer denemelerinden sonra, BJP'nin başını çektiği koalisyon hükümeti "milli çıkarlar" uğruna birleşti ve ardından seçim propagandasında nükleer silahlar kullanılmaya başlandı bile... Bu durum, Hindistan sahnesinde yeni değildir. İndira Gandhi, Olağanüstü Hal Yasası ile devleti yönettiği dönemde, muhaliflerini alt etmek için bu taktiği kullanmıştı ve ilk nükleer denemesini Mayıs 1974'te Pokraha'da gerçekleştirmişti.

Bu nükleer deneme, sadece içte değil, ayrıca dışta da etkili oldu. Çin ve Pakistan'la savaşa giren Hindistan, Uzak Doğu'da Çin'in yanında bir nükleer güç olduğunu kanıtladı.

1947'den bu yana Hindistan ile sınır sorunu olan Pakistan, Hindistan'ın bu denemelerine sessiz kalamazdı. Uzak Doğu'da kendisinin de bir güç olduğunu füzeleri ve nükleer silahları ile kanıtlaması gerekiyordu. Nitekim, Pakistan da nükleer denemeleri gerçekleştirerek, Hindistan'la boy ölçüştü.

ABD ve diğer emperyalist ülkelerin, Hindistan ve Pakistan'ın bu denemelerine karşı çıkması onların tutarsızlıklarını sergiledi. Fransız emperyalizmi nükleer denemeler yapınca, BM Fransa'ya karşı herhangi bir ambargo uygulamayı konu bile etmemişti. 1950'lerin sonunda nükleer denemeleri durduran ABD emperyalizmi, 1962 Küba Krizi'nden hemen sonra nükleer denemelere tekrar başlamıştı, ve bunu haklılaştırmak için her türlü olanağı kullanmıştı. Ne de olsa köpek yavruları (Hindistan ve Pakistan) ısırmayı, anaç köpeklerden (büyük emperyalistlerden) öğrenir!...

Soğuk savaşın sona ermesinden sonra büyük emperyalist ülkeler, dünya çapında Kapsamlı Deneme Yasağı Anlaşması'nı devreye sokmak için girişimlerde bulundular. Bu girişimin başında da ABD, Rus ve İngiliz emperyalizmi vardı. Ellerinde dünyadaki canlıları birçok kez yok edecek nükleer silahları olan bu ülkeler niye böyle bir yasaklama için çaba harcıyorlar ve bağımlı ülkelere bu anlaşmayı imzalamaları için şantaj yapıyorlar? Büyük emperyalist güçler gerçekten "insancıl" mı oldular?

Nükleer silahların yıkıcı gücü dikkate alındığında, bunun siyasette ne kadar etkili olduğu görülebilir. 1945 yılında Hiroşima ve Nagazaki'ye atılan bombaların büyüklüğü 20 (yirmi) kilo tondur. Bugünkü nükleer silahlar ise megaton (bin kiloton) boyutlarındadır.

Diğer bir anlamı ile her nükleer bomba en azından elli Hiroşima bombasına eşittir.

Clautwitz, "Savaş, siyasetin değişik araçlarla devamıdır" derken ne kadar da doğru söylemişti. Soğuk Savaşın en keskin dönemi olan 1980'lerin ortasında, dünyada 70 bin nükleer silah vardı. Bunların bazıları uçaklarla bazıları ise füzelerle hedeflere gönderilebilirdi. Soğuk Savaş siyasetinden galip çıkan Batı emperyalizmi, Rusya'nın elindeki nükleer silahların, başına buyruk olmak isteyen bağımlı ülkelere gitmesini engellemek istedi. Bunun karşılığında da Rusya'ya bir dizi imtiyazlar ve yardımlar verdi. Rusya ile imzalanan anlaşmalarla bunların sayıları azaltılmaya başlandı. Mart 1998 verilerine göre ABD emperyalizmi hala daha 12 bin nükleer silaha sahiptir. Bunlardan 150'si Avrupa'da (Belçika, Almanya, Yunanistan, İtalya, Hollanda, İngiltere ve Türkiye) bulunmaktadır. Gerisi ise ABD'dir. Rusya emperyalizmi ise 22 bin beşyüz nükleer silaha sahiptir. Bunun yanında İngiliz emperyalizmi 200 civarında, Fransız emperyalizmi 450 civarında, Çin ise 400 civarında nükleer silahlara sahiptir. START (nükleer silahları azaltma anlaşması) dahi bu silahları 2003 yılında yok edemeyecektir. Nükleer silahları yok etme niyetleri olmayan büyük emperyalistler, 2003 yılında 20 bin nükleer silaha sahip olacaktır. Bu da 350 bin Hiroşima bombasına eşdeğerdir.

Bu anlamda büyük emperyalist güçler, Hindistan ve Pakistan'ın nükleer denemelerine karşı çıkarken, kendilerinin ne kadar iki yüzlü olduklarını da açığa vuruyorlar. Fakat bunların iki yüzlülükleri burada bitmiyor.

ABD emperyalizmi Kapsamlı Deneme Yasağı Anlaşması'nı imzalayan büyük emperyalist ülkelerden bir tanesi... Yine de 1997'de, savunma bütçesinin yüzde 13'ü (\$26 milyar) nükleer silahları ve onları taşıyan araçları (füzeleri, uçakları, vs) yenilemeye ayrılmıştı. Bu, 1990 yılına kıyasla sadece yüzde 39 oranında bir azalmadır.

Fakat yukarıda belirtilen azalmalara aldanmamalıyız. Kapsamlı Deneme Yasağı Anlaşması ile nükleer silahı olmayan ülkeler nükleer silah elde etmede büyük oranda zorlanacaklar. Bazıları bunu hiç geliştiremeyecek bile... Maddi olanakları az ve tecrübeleri olmayan

ülkeler, geliştirdikleri nükleer cihazları Kapsamlı Deneme Yasağı Anlaşması'yla deneme olanağından yoksun kalacaktır. Fakat, büyük emperyalist ülkeler, bilgisayar teknolojisinin büyük oranda gelişmesi ile daha değişik nükleer cihazların tasarımlarını bilgisayar modelleri (Virtual Testing) ile yapabilecek olanakları ellerinde bulunduracaklar. Bu bilgisayarlı tasarımlar ve modeller, bir dizi nükleer deneme verilerini gerekli kılmaktadır. Bu anlamda ellerinde nükleer deneme verileri olmayanlar, bilgisayarlı tasarımları ve modelleri geliştirmede de uzun süre devre dışı bırakılacaktır.

Uzun yıllardan beri nükleer silahlar, bilgisayarlar aracılığı ile tasarlandı. Eskiden, denemeler bu tasarımlarla kontrol ediliyordu. Bunun yanında yeni nesil nükleer silah uzmanları bu nükleer denemelerle tecrübe ediniyordu. Kapsamlı Deneme Yasağı Anlaşması bu denemeleri devre dışı bırakırken yeni nesli yetiştirmek için yeni teknikler devreye sokulmalıydı. Bu noktada ABD Çevre Bakanlığı, üç boyutlu nükleer tasarımlar ve modeller için, ABD'de bilgisayar, nükleer bilim ve matematik dallarında en önde olan 5 üniversiteye multi-milyon dolar değerinde yatırım yaptı. Bu yatırımları verirken ABD Çevre Bakanlığı, "gelecek neslin nükleer uzmanlarını yetiştirmeyi" (Academic Strategic Alliances Program) arzuladığını da açıkça belirtti.

Bu konularda düşüncelerini açıklayan burjuva uzmanlar, bu tasarımların ve modellerin ister istemez ileride daha detaylı ve kaliteli verilere ihtiyaç duyacağını belirttiler. Böylece, bilgisayarlar aracılığı ile geliştirilen en modern nükleer silahların denemesi ileride zorunlu olacaktır.

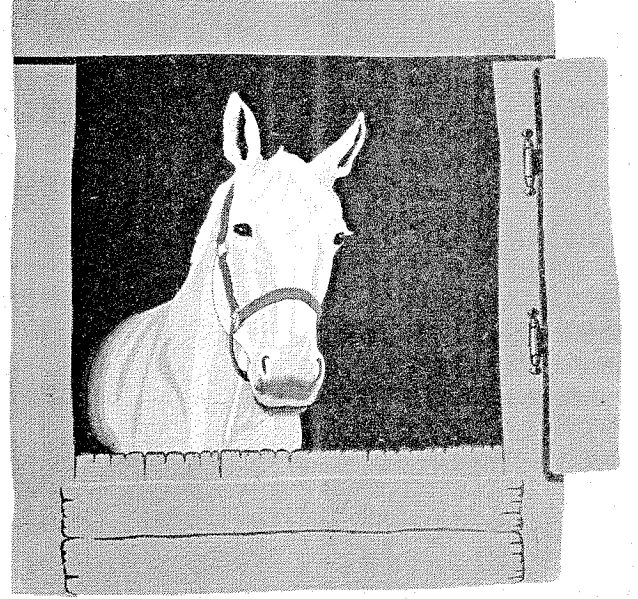
Bu bize neyi gösteriyor? Emperyalizm, nükleer silahları yok etmeye niyetli değildir. Tam tersine onları değişik metodlar ve gizli kapaklı isimler altında geliştirmektedir. Emperyalizmin nükleer denemeleri kınaması ise bilinçsiz kitleleri aldatmak için ucuz bir propagandadan başka birşey değildir.

BABA'NIN ÇİFTLİĞİ

Kurgu: A. SAVAŞ

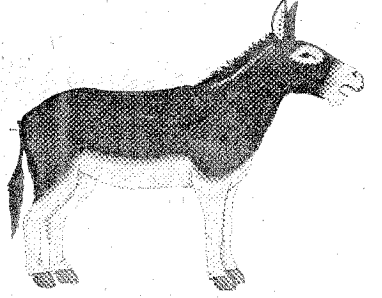
(3.Bölüm)

Çiftlik Kahyasının, Kamu Atlarına Çiftlikten Dışarı İzinsiz Çıkmağını Yasaklaması Üzerine...

Kamu atları hakkı olarak soruyor:

Eşekler bile
bizden daha
özgür...

Serbest seyahat edebilmek için ille de

EŞEK mi olmamız gerek?

SENİNDİR
OKU - OKUT
ELEŞTİR
KATKI YAP

G. DİMİTROV'un Parti Kongresi Raporundan

9 EYLÜL AYAKLANMASI BULGARİSTAN'DA SOSYALİZMİN İNŞASI İÇİN YOLU AÇMIŞTIR

9 EYLÜL 1944'DEN
BÜYÜK MİLLET MECLİSİ
SEÇİMLERİNE KADAR

rolüne itiraz etmeye başlamışlardır.

Partimiz, yerli ve uluslararası gericiğin, 9 Eylül'ün kazanımlarını baltalama çabalarını yoğunlaştırıp artırmalarına karşı kararlı bir mücadele yürütmek için, çalışan halkı örgütlemek zorundaydı. Bu zorlu mücadeleden zaferle çıkabilmek için çok uyanık olmak, büyük manevra kabiliyetine sahip olmak, çok duyarlı ve kararlı olmak zorundaydı. Partimiz, Merkez Komitesi önderliğinde bu görevi şerefle yerine getirmiştir. Bu dönemde Partimiz Anavatan Cephesi'nin, çalışan halkın ve bütün ulusun önderi olduğunu ispat etmiştir (alkışlar).

Bulgaristan'ın çalışan halkı partimizin kendilerini Damyana Velçef'in(68) meşhur Dördüncü Kararına karşı nasıl büyük bir enerji ve kararlılıkla sokaklara çağırıldığını hatırlar. Bu kararla Anavatan Cephesi hükümeti içindeki gerici unsurlar ordu içerisinde gizlenen kendi cellatlarını halkın gazabından korumak ve planlarını gerçekleştirebilmek için bunları kadro olarak kullanmak istemişlerdir. Partimiz, gerici İngiliz- Amerikan çevrelerinin halkımızın rejimine karşı mücadelede kendisine dayandıkları, kendi kendini tarım önderi ilan eden, yabancıların sadık ajanı Gemeto'nun(69) maskesini düşürmüştü. Gemeto Anavatan Cephesi içindeki sağcı gerici unsurları anti-komünist bir blok içerisinde örgütlemeye çalışmıştır. Bu unsurlar Anavatan Cephesi komitelerinin eskidiğini öne sürerek bunları dağıtmaya, Anavatan Cephesini sıradan bir partilerarası koalisyonla dönüştürmeye ve Bulgaristan'ın Sovyet ordusunun yanında ve onun emri altında anti-nazi savaşa katılmasına karşı çıkmaya çalışmışlardır. Halk milislerine ve halk mahkemesine karşı sinsice propaganda yürütmüşler, cephe ve cephe gerisinde bozgunculuğu yayıp uygulamışlardır.

Partimiz, bir düşman ajanı olarak Gemeto'yu ve onun siyasi yandaşlarını geniş kitlelerin gözünde teşhir etmeyi, Anavatan Cephesi içindeki sağlam güçlerle ve özellikle de Tarım Birliği ile daha yakın bir ittifak kurarak bunları izole edip ezmeyi başarmıştır. Rezil Dr. Ü. M. Dimitrov kısa sürede ordusuz bir general haline gelmiş, lanetlenen ve nefret edilen birisi olarak Sofya'daki Amerikan Elçiliğine sığınmış ve daha sonra da alçakça ABD'ne kaçmıştır (alkışlar).

İngiliz-Amerikan emperyalistlerinin Bulgaristan'daki baş ajanları olan Gemeto'nun başarısız girişimi ve yenilgisi emperyalistleri kendilerine yeni aletler aramak zorunda bırakmıştır. Çatışmaların durmasıyla birlikte İngiliz ve Amerikan gerici çevrelerin ülkemizdeki baskıları artmıştır. Bunların doğrudan emirleriyle Nikola Petrov(70) ve Grigor Çeşmeciev(71) ile bunların takipçileri Anavatan Cephesinden ayrılmış, azgın halk düşmanı ve Amerikan emperyalizminin açık ajanı olan bir muhalefet oluşturmuşlardır.

Ülkemizin henüz çözülmemiş olan uluslararası konumu, Amerikan emperyalistlerinin iç işlerimize açıkça karışması (26 Ağustos 1945'te yapılması planlanan seçimlerin ertelenmesi), Almanların yağmacılığı ve savaşın getirdiği yıkım nedeniyle ekonomide, levazım temininde ve diğer konularda ortaya çıkan hatırı sayılır zorluklar muhalefet önderlerinin Anavatan Cephesine, halkın iktidarına ve Partimize karşı yıkıcı ve parçalayıcı faaliyetlere başlamaları için uygun bir ortam yaratmıştır.

Fakat, halk düşmanı muhalefet fiyasko ile sonuçlanmıştır. 16. Olağan Millet Meclisi için yapılan seçimlerin boykotu başarısız olmuştur. Daha sonraki Büyük Millet Meclisi seçimlerinde Anavatan Cephesi, seçim kampanyası sırasında muhalefet tarafından kullanılan tüm şantajlara, yabancı işgali tehditlerine, demagojiye, Anavatan Cephesi programının anti-komünist bir şekilde çarpıtılıp karalanmasına rağmen oyların yüzde 70'ini alarak büyük zafer kazanmıştır. Partimiz yalnız başına oyların

yüzde 50'sini ve Büyük Millet Meclisi'nde de kesin çoğunluğu elde etmiştir. (Güçlü alkışlar).

Bu seçimlerin sonucu, çalışan halkın, ülke yönetiminde ve sosyalist inşada egemen güç olarak partimize tümüyle güvendiğini göstermiştir. Genel ve eşit oy hakkı, gizli seçim ilkesi temelinde yapılan normal ve hür bir seçimle, Partimizin Anavatan Cephesi içindeki önder rolü parlamenter yoldan da onaylanmıştır (alkışlar) Şimdi Parti 9 Eylül Halk Ayaklanması ile açılan yolda daha sağlam ve daha emin bir şekilde ileri doğru gidebilir (alkışlar).

Muhalefetin aktif direnişine rağmen, ABD ve İngiltere ile barış anlaşması imzalanmış ve diplomatik ilişkiler kurulmuştur. Muhalefet tarafından geçici bir süre için yanıtılmış olan köylüler ile kasaba halkı arasında Parti ve Anavatan Cephesi'nce sürdürülen geniş eğitim çalışmaları, muhalefetin kitlelerden tümüyle tecrit olmasını sağlamıştır. Halk tarafından reddedilen muhalefet liderleri halk otoritesini yabancı müdahale yoluyla zorla yıkmak için entrikalara başladılar. Bu entrikalar daha sonra Nikola Petkov'un sahte Tarım Birliği'nin yıkılmasına neden olmuştur.

Partimiz önderliğinde çeşitli gerici entrikalar ortaya çıkarılmış ve yok edilmiştir. Damyana Elçef'in grubunun sonu da aynı olmuştur. Ordu gerici subaylardan temizlenmiştir.

Partimiz tüm gerçek demokratik ve yurtsever güçlerin Anavatan Cephesi bayrağı altında en büyük birliği için savaşarak gerici muhalefete karşı mücadele dönemini kapatmıştır. Partimiz yabancıların ajanları haline gelen muhalefet liderlerinin ulusa ihanetlerini tümüyle açığa çıkarmıştır. Bu keskin bir sınıf mücadelesiydi. İşçi sınıfının düşmanları aynı zamanda milletimizin de düşmanlarıydılar. Parti aynı anda, işçi sınıfının pozisyonunu sağlamlaştırmak, işçilerle köylüler arasındaki ittifakı güçlendirmek ve Anavatan Cephesinin saflarını sıklaştırmak için elinden geleni yapmıştır. Parti artık ülkenin demokratik gelişmesi için Anavatan Cephesi'nin çeşitli kesimleri ve unsurlarının güçleri ve imkanlarından doğru bir şekilde yararlanarak, gittikçe büyüyen Anavatan Cephesi'nin demokratik siyasi ordusuna önderlik etmesi gerektiği tezinden yola çıkmıştır. Parti Anavatan Cephesi'nin yerine getirmek zorunda olduğu görevlere bağlı olarak bu ordudan tek tek grupların ve unsurların, Cephenin tutarsız ve sallantılı yandaşlarının ayrılacağını biliyordu. Parti bu ordunun içinde faşizmin ve kapitalist gericiğin ajanlarına karşı tutarlı bir savaş verilmesi gerektiğini biliyordu. Fakat Parti aynı zamanda Komünist Partisi önderliğinde ortak çalışma ve mücadele sürecinde bu ordunun tek tek kesimlerinin birbirine daha da yaklaşacağını, Anavatan Cephesi'nin daha da sağlam hale geleceğini ve cephe içinde Partimizin otoritesinin ve egemen rolünün büyümeye devam edeceğini de biliyordu.

Partimizin tüm demokratik ve yurtsever güçleri Anavatan Cephesi bayrağı altında birleştirme siyaseti şüphesiz ki işçi sınıfının pozisyonunu güçlendirmiş, halkımızın gericiğe karşı tam bir zafer kazanmasına yol açmış ve Anavatan Cephesi programının gerçekleştirilmesini sağlamıştır.

İşçi sınıfının egemen rolü, Büyük Millet Meclisi seçimlerinden sonra kurulan Anavatan Cephesi Hükümetinin bileşiminde de açık bir şekilde görülmüştür. Önemli idari mevkilere Komünistler ve Anavatan Cephesi'nin güvenilen önderleri getirilmiştir.

Ayrıca Anavatan Cephesi de pekiştirilmiştir. Sağ unsurlar temizlenmiştir (Damyana Velçef, Yorokov(72) vb.). Başlıca müttefikimiz olan Tarım Birliği, Anavatan Cephesi'ne bağlı sıranmış önderlerinin öncülüğünde sallanan ve ıktı oynayan unsurları temizlemiş ve işçi sınıfı önderliğinde işçilerle köylülerin, militan ittifakından, sosyalist inşadan ve ko-operatif çiftlikleri ve köylerdeki kulak sömürücülerin kısıtlanması ve yokedilmesi tutarlı

siyaseti temelinde tarımda sosyalist dönüşümden yana olduklarını açıkça ortaya koymuşlardır. Anavatan Cephesi partileri arasında gittikçe büyüyen bir karşılıklı güven ve iyi ilişkiler vardı.

Yerli ve uluslararası gericiğin saldırısı böylece püskürtülmüştür. Mücadele işçi sınıfı ve halkın zaferiyle sonuçlanmıştır. Partimizin ve Anavatan Cephesi'nin 9 Eylül Ayaklanması'nın tarihi kazanımlarını başarılı bir şekilde korumak için sürdürdüğü son derece önemli bir mücadele dönemi kapanmıştır.

Bu anlamda, şu vurgulanmalıdır ki, eğer yerli ve uluslararası gericiğin bu dönemdeki saldırısı açıktan silahlı bir eylem şekline bürünmediyse, Halk Hükümeti'nin kararlı önlemleri, Partimizin uyanıklık ve enerjisi ve ayrıca, hiç te küçümsenemeyecek derecede topraklarımızda Sovyet kurtuluş ordusunun birliklerinin bulunması sayesinde olmuştur ki Sovyet ordusunun varlığı, tek başına pratik olarak gericiği felç etmiştir (Alkışlar).

SOSYALİZMİN
TEMELLERİNİN
ATILMASI

Kapitalist gericiğin, tarihin çarkını geri döndürme çabalarına karşı Partimiz önderliğinde halkın kazandığı zafer, ülkemizin siyasi ve ekonomik gelişmesinin hızlandırılması, köklü değişikliklerin ve halk yönetimimizin inşa görevlerinin yerine getirilmesine doğru yönelmesi için gerekli şartları yaratmıştır.

Büyük Millet Meclisi için yapılan seçimler ve Partimizin doğrudan önderliğinde hükümet kurulması ile ortaya çıkan şartlarda, kapitalist sınıfın ekonomik temeline karşı köklü bir saldırıya geçmeden, ne üretici güçlerde, ne ulusal ekonomide, ne de işçi sınıfının durumunda her hangi bir ilerleme kaydetmek mümkün değildi. Bulgaristan deneyimi, burjuva demokrasisinin ümitsiz organik krizlerinin faşizmi doğurduğu çürüten kapitalizm şartlarında, kapitalizmin temeline inmeden, sosyalizme doğru adımlar atmadan, ciddi ve uzun süreli demokratik değişikliklerin mümkün olmayacağı, gelişme kaydedilemeyeceği şeklindeki Lenin-Stalin tezini doğrulamıştır. Ülkemizin bu yöndeki görevlerini yerine getirebilmesi güçlü bir sosyalist devlet olan SSCB'nin dostça yardımları sayesinde büyük oranda kolaylaştırılmıştır.

Halk Hükümetinin inşa görevlerinin ve ulusal ekonomimizde devrimci değişikliklerin yerine getirilmesi için, kapitalist gericiğin ekonomik temelini ortadan kaldırılması için, kapitalist unsurlara karşı tavizsiz bir sınıf mücadelesi yürütülmeden gerçekleştirilemeyecek olan kapitalizmden sosyalizme geçiş için ortam hazırlanmıştır.

Bu ortamda Parti, kendi kadrolarını, Anavatan Cephesini ve çalışan halkı açık bir perspektifle silahlılandırmak için yeni görevlerini belirlemek zorundaydı. Bu konuda belli bir gecikme olmuştur. Bir önceki dönemin başlıca görevleri esas olarak yerine getirildikten sonra, Parti genellikle eski sloganlarla yönlendirilmeye devam edilmiştir. Gerici muhalefetin yıkılmasında belli bir gecikmeye izin verdik. Ulusal ekonomide büyük iş çevrelerinin egemenliğinin ortadan kaldırılması için ortamın köklü önlemler almayı mümkün kıldığı bir dönemde, ülkemizde sosyalizmin temellerini atmak yönünde kararlı bir girişimde bulunmak için gerekli olanakların ve güçlerin bulunduğu bir dönemde, hala daha özel sanayiciler ve tüccarların çıkarlarıyla devletin genel çıkarlarını koordine edebilme olasılığında söz ediyorduk.

Sosyalizme doğru gelişme genel perspektifimizi hiç bir zaman için gözden kaçırmadık. Faşizmin yokedilmesinin ve 17 Temmuz 1942 tarihli Anavatan Cephesi programında yer alan bir dizi reformların gerçekleştirilmesinin, nihai görevimizle- sosyalizm ve komünizmle, yakından bağıntılı olduğunu her zaman için açık bir şekilde kavradık. İşçi

(devamı 8.sayfada)

9 EYLÜL AYAKLANMASI BULGARİSTAN'DA SOSYALİZMİN İNŞASI İÇİN YOLU AÇMIŞTIR

(7. sayfadan)

sınıfın öncüsü olarak Partimiz açısından, Anavatan Cephesi programının tümüyle yerine getirilmesinin, halkımızın sosyalizme doğru ilerlemesi için gerekli şartları yaratma anlamına geleceği gerçeğini vurguladık. Bir yanda, Anavatan Cephesi siyasetimiz ve programının gerçekleştirilmesi için Anavatan Cephesi içindeki tüm demokratik ve ilerici güçleri birleştirme mücadelesi ile, diğer yanda sosyalizm mücadelesi arasında hiç bir çelişme olmadığını sürekli olarak belirttik. Fakat o zamanlar sosyalizme geçiş bizim için hala uzak bir şey olarak göründü ve uluslararası ve yurtiçindeki durum böylesi köklü önlemlerin uygulanması için uygun değildi.

Bu arada 1942'de açıklanan ve 9 Eylül 1944'den sonra ilk Anavatan Cephesi Hükümetinin kuruluş bildirgesinde somutlaştırılan Anavatan Cephesi programı 1946'nın sonuna kadar ana hatlarıyla uygulanmıştı. Dahası, Halk Cumhuriyeti'nin ilanı ve İki Yıllık Plan'ın hazırlanması ile halihazırda birinci Anavatan Cephesi programını aşmıştı. 9 Eylül'de başlayan devrimci sürecin gelişmesi büyük kapitalist özel mülkiyetin ortadan kaldırılması, kırsal kesimdeki kulak unsurların sınırlandırılması, tüm devlet mekanizmasının köklü bir şekilde elden geçirilmesi, sosyalizme doğru gidiş için açıkça formüle edilmiş perspektiflere sahip yeni bir Anavatan Cephesi programının ortaya çıkarılması ve buna uygun olarak Anavatan Cephesinin yeniden oluşturulması ve Partinin egemen rolünün daha da sağlanması için köklü önlemler alınmasını gerekli kılmıştı.

Ülkemizin toplumsal ve siyasi gelişmesindeki bu gecikme, Partimizin geçici bir süre için kendi gücünü ve işçi sınıfı ile emekçilerin gücünü küçümsemediğini, gericiğin gücünü ise abattığını göstermiştir. Merkez Komitesi 16. Oturumunun da belirttiği gibi, Partimiz "sosyalizme doğru ilerleme hızı ve perspektifleri ile ilgili olarak gerekli açıklıkları yoksundu". 9 Eylül'deki dönüm noktasının ve onun yarattığı olanakların M-L bir analizi ile silahlanmamış ve gelişmemizin farklı aşamalarını zamanında kavrayamamıştı. Ne var ki, Parti belli bir gecikmeyle ve yeterli teorik açıklamadan yoksun olmasına rağmen, değişen şartların gerektirdiği yeni görevlerin çözümü için harekete geçmeyi ve bu çözümü garantilemeyi başarabilmiştir.

Marksizm-Leninizm'in ilkelerini kavramanın, bunları bir eylem rehberi olarak, doğru bir şekilde ve zamanında, toplumsal gelişmenin her aşamasında pratikte uygulamaktan daha kolay olduğu şeklindeki eski gerçek bizim durumumuzda bir kez daha ispatlanmıştır. Bu sanatta ustalaşmak için, tüm parti önderleri yorulmadan ve gayretle çalışmalıdırlar. Aksi taktirde Parti geride kalır ve gerekli eylemlere girişmekte geç kalır ya da çok öne fırlar.

Yüce Bolşevik Partisi'nin ve bilhassa Stalin'in kendisinin, halk demokrasisinin egemen bir gücü olarak Partimizin siyaseti ile ilgili olarak tavsiye ve izahlarıyla tam zamanında yaptığı ve hatalarımızı çabukca düzeltmemizi sağlayan çok değerli yardımlarını hiç bir zaman unutmayacağız.

Son bir buçuk yıl içinde, Partimiz önderliğinde, halk demokrasisini tamıyla sağlamaştıran ve Bulgaristan'da sosyalizmin ekonomik temellerinin atılması için ortamı hazırlayan bir dizi temel ve çok

önemli önlemler alınmıştır.

Yeni, Cumhuriyetçi Anayasa kabul edilmiş ve böylece 9 Eylül Ayaklanması ve popüler demokratik hükümet şeklinin tarihi kazanımları hukuki olarak sağlamaştırılmış ve ülkenin daha da ilerlemesinin yolu açılmıştır.

Partimizin insiyatifi ve önderliğinde, sanayi, özel bankalar, dış ticaret, iç toptan ticaret, şehirlerdeki büyük emlaklar ve ormanlar toplumsallaştırılmış, büyük zirai envanter çiftçilerden satın alınmıştır. Böylece üretim ve değişim araçlarının önemli bölümü kamu mülkiyetine geçmiştir.

Sanayinin millileştirilmesi, ekonomimizdeki en önemli devrimci önlemdir. Bu sosyalizme giden yolda planlı gelişmemizi sağlamaştırmıştır. Sanayide, kredi ve ulaşım, kamu sektörü hemen hemen tekeli bir pozisyona kavuşmuştur. Aynı şey dış ticaret ve iç toptan ticareti için de geçerlidir. İç perakende ticarete de kamu sektörü halihazırda özel sektörün önündedir. Tarımda ve el zanaatlarında, kamu sektörü sağlam köklere sahiptir ve bu kökler, kurulan 70'den fazla makine-traktör istasyonu, yaklaşık 300 000 hektar işlenebilir toprağı olan 2000 kooperatif çiftlikle ve 100 000 hektar toprağı olan devlet çiftlikleriyle, yeni el zanaatları kooperatifleriyle ve kasabalarda ve kırsal kesimde kooperatif hareketinin yükselişyle daha da güçlü hale gelmiştir.

Bu köklü değişikliklerin yanında ve Anayasamıza uygun olarak bütün devlet mekanizması elden geçirilmiştir ve bazı aksaklıklara rağmen Halk Demokrasisinin bir aracı olarak gelişmeye devam etmektedir.

Partimiz insiyatifi ele almış ve bilindiği gibi, onun önderliğinde Anavatan Cephesi, kendi kuralları ve ülkenin sosyalizme doğru ilerleyişini göz önüne alan ülkeyi dönüştürmenin yeni görevlerinin formüle edildiği yenilenmiş program ile birleşik bir sosyal ve siyasal örgüt olarak yeniden inşa edilmiştir. Böylece, Parti'nin uzun ve kararlı çalışması sonucunda Anavatan Cephesi içindeki koalisyon unsurları tümüyle temizlenmiştir. Şimdi o, Partimizin başında bulunduğu işçi sınıfının genelde kabul edilen önderliği altında şehirlerdeki ve kırsal kesimdeki çalışan halkın militan ittifakının bir örgütü haline gelmiştir. Bugün Anavatan Cephesini oluşturan tüm partiler ve kamu örgütleri sosyalizmin inşasının gerekliliğini itiraf etmektedirler.

Anavatan Cephesi'nin İkinci Kongresi, gelişmesinde çok önemli bir aşama oluşturulmuştur. İçine sızan, düşman, sallantılı ve kararsız unsurlar ya ayrılmışlar ya da atılmışlardır. Anavatan Cephesi bundan karlı çıkmıştır. Bunların yerine İkinci Kongre'den sonra işçi sınıfı saflarından ve onun kitle örgütlerinden yeni güçler girmiştir. İşçi sınıfı önderliğinde şehirlerdeki ve kırsal kesimdeki çalışan halkın militan ittifakının siyasi kitle örgütü olan Anavatan Cephesi şimdi her zamankinden daha yüce ve daha sıkı birlik halindedir. Anavatan Cephesi partileri arasında daha yakın bir işbirliği için uygun şartlar mevcuttur. Anavatan Cephesi partileri, her birinin çoğunlukla faaliyet gösterdiği çevrelerin özelliklerine bağlı olarak değişik ikna, ajitasyon ve propaganda metodları kullanmış ve bu şekilde ortak amaç için, Halk Demokrasisi aracılığıyla sosyalizmin temellerinin inşası amacı için mümkün oldukça çok sayıda kişiyi birleştirmiştir.

Bugün Anavatan Cephesi, ülkemizdeki çalışan halkın gittikçe artan moral ve siyasi birliğinin cisimleşmesidir. Bu da kapitalist unsurlara karşı mücadeleyi başarıyla sonuçlandırmak ve sosyalizmin temellerini inşa etmek için temel şarttır.

Anavatan Cephesi'nin, özünde sosyalist olan, ortak bir programla, Komünist Partisi'nin kabul edilen önderliği ve sıkı disiplini altında birleşik bir siyasi örgüt haline gelmiş olması şüphesiz ki büyük bir başarıdır. Bu yüzdendir ki onun önem ve rolünün küçümsenmesini kesinlikle reddediyoruz. Ülkemiz için o her zama mutlak bir gereklilik olmuştur ve hala da olmaya devam etmektedir. Anavatan Cephesi'ne karşı takındıkları düşmanca tavırla, onu esas olarak gözden düşürmekten başka bir derdi olmayan sınıf düşmanlarımızın ekmeğine yağ süren komünistlere üzülmekten başka bir şey yapamıyoruz. Belirtmeye gerek yoktur ki, Anavatan Cephesi çerçevesinde onu oluşturan partilerden bazıları zamanı uygun ve faydalı gördüklerinde birleşmek ya da bağımsız örgütsel varlıklarına son vermek isteyebilirler. Fakat bu tümüyle onlara kalmış bir şeydir.

Bu köklü değişiklikler ve sınıfsal ve siyasal güçlerin değişen ilişkileri ile Sovyetler Birliğinin aktif desteği, acil, önemli ve pratik bir görev olarak sosyalizmin temellerinin inşası için yolu açmıştır. Partimizin genel siyaseti şimdi budur. Şehirlerdeki ve kırsal kesimdeki çalışan halkla yakın ittifak halindeki işçi sınıfının başında, Partimiz bu doğru genel siyaseti, tutarlı ve kararlı bir şekilde, zaferinden şüphe etmeden, tüm iç ve özellikle de dış zorluklara ve engellere aldırmandan uygulayacaktır. (Güçlü ve uzun alkışlar).

HALK DEMOKRASİSİNİN KARAKTERİ, ROLÜ VE PERSPEKTİFLERİ

Seçtiğimiz doğru yolda, sosyalizm yolunda kararlılıkla ileri doğru gidebilmek için popüler demokratik sistem ve Halk Demokrasisinin karakteri, rolü ve perspektifleri konusuna ışık tutmak gerekir. Bu açıdan, bazı anlayışlarımızı daha da derinleştirmeli, bazıları düzeltmeli, ülkemizi ve diğer Halk Demokrasilerini ilgilendiren bu yeni ve karmaşık sorunla ilgili olarak hem şu ana kadar elde edilmiş olan deneyimleri, hem de son dönemde ortaya çıkan verileri göz önünde tutmalıyız.

Bu sorunun esası nedir?

Birincisi, popüler demokrasi ve Halk Demokrasisi, bildiğiniz gibi, Alman faşist güçlerin kesin yenilgisinin, Sovyetler Birliği'nin II. Dünya Savaşı'nda kazandığı tarihi zaferin ve işçi sınıfı tarafından önderlik edilen halkların ulusal bağımsızlık ve özgürlük mücadelelerinin bir sonucu olarak mümkün olmuştur. Tüm bunlar bir dizi Doğu ve Güneydoğu Avrupa devletlerinin emperyalist sistemden kopmasına yol açmıştır.

Halk Demokrasisinin karakteri dört etkenle belirlenir:

1) Halk Demokrasisi, işçi sınıfı önderliğinde çalışan halkın, halkın ezici çoğunluğunun gücünü temsil eder. Bu şu demektir: birincisi, kapitalistlerle toprak ağalarının hakimiyeti yıkılmış, işçi sınıfı önderliğinde şehirlerdeki ve kırsal kesimdeki çalışan halkın hakimiyeti

kurulmuştur. Modern toplumdaki en ilerici sınıf olan işçi sınıfı devlette ve kamu yaşamında esas rolü oynamaktadır. İkincisi, devlet emekçi halkın sömürücü unsurlara, kapitalist düzeni ve burjuva hakimiyetini yeniden oluşturmayı amaçlayan tüm çaba ve eğilimlere karşı mücadelesinde bir araç olarak iş görmektedir.

2) Halk Demokrasisi, ülkenin sosyalizm yolunda ilerlemesini garantilemeyi amaçlayan, geçiş döneminin bir devletidir. Bu şu anlama gelir: kapitalistlerin ve toprak ağalarının hakimiyeti yıkılmış ve bunların mülkleri halka devredilmiş olmasına rağmen kapitalizmin ekonomik kökleri henüz temizlenmemiştir. Kapitalist unsurlar hala yaşamakta ve gelişmekte, hakimiyetlerini yeniden kurmaya çalışmaktadırlar. Bu nedenle, sosyalizme doğru yürümek, kapitalist unsurları yoketmek için sürdürülecek acımasız bir sınıf mücadelesi ile mümkündür.

Yalnızca kapitalizme giden yolda sapmadan ilerleyerek Halk Demokrasisi kendini sağlamaştırabilir ve tarihi görevini yerine getirebilir. Sömürücü sınıflara karşı ve kapitalist unsurları yok etmek için mücadele durduğu anda, bu unsurlar hakim hale gelecekler ve Halk Demokrasisinin temellerini sabote etmekle kalmayacaklar, onun yıkılışına da neden olacaklardır.

3) Halk Demokrasisi sosyalizmin ülkesi Sovyetler Birliği ile işbirliği ve dostluk içinde inşa edilir. Nasıl ki ülkemizin emperyalizmin pençelerinden kurtuluşu ve Halk Demokrasisi'nin kurulması, faşist Almanya'ya ve onun uydularına karşı mücadelede SSCB'nin yardımı ve kurtarıcı

rolü ile mümkün olmuşsa, ülkemizle Sovyet devleti arasındaki yakın ilişkilerin ve samimi işbirliğinin, karşılıklı yardımlaşma ve dostluğun devamı ve geliştirilmesi de popüler demokrasmizmin daha da ilerlemesinin ilk şartıdır. SSCB ile bu işbirliğini zayıflatmaya yönelik her türlü eğilim, ülkemizdeki popüler demokrasiinin varlığına karşı yönelmiştir.

4) Halk Demokrasisi demokratik anti-emperyalist kampa dahildir.

A) Tüm Halk Demokrasileri yalnızca, yüce Sovyet devleti tarafından başı çekilen birleşik, demokratik anti-emperyalist kampa katılmakla, emperyalist güçlerin saldırılarına karşı bağımsızlık ve güvenliklerini garantileyebilirler.

B) Faşist saldırgan devletlerin askeri yıkımları, genel kapitalist krizlerin gittikçe derinleşmesi, Sovyetler Birliği'nin gücünün büyük ölçüde artması ve SSCB ile Halk Demokrasileri arasındaki mevcut yakın işbirliği sayesinde, ülkemiz ve diğer Halk Demokrasilerinin Sovyet sistemini oluşturmada, popüler demokrasiinin gittikçe sağlamaştırılması ve geliştirilmesi şartıyla ve onun hakimiyeti kanalıyla ve SSCB ve diğer Halk Demokrasi'lerinin yardımıyla, kapitalizmden sosyalizme geçmeleri mümkün olmuştur.

C) İşçi sınıfı önderliğinde çalışan halkın hakimiyetini ifade eden Halk Demokrasisi, mevcut tarihi oluşumda, tecrübe tarafından da ispatlandığı gibi, kapitalist unsurların yok edilmesi, ve sosyalist ekonominin örgütlenmesi için proleterya diktatörlüğü olarak işlevlerini başarılı bir şekilde yerine getirebilir ve getirmelidir de (güçlü ve uzun alkışlar).

- SÜRECEK -

İKİ DEVLETLİLİK TAKSİM DOSYASI

2

Genel Başkanı, Devlet Bakanı Başbakan Yardımcısı Özker Özgür, Eskişehir'de yaptığı temaslara ilişkin olarak TAK muhabirine açıklama yaptı. Çözüm sürecinin devam etmediğini ve karşılıklı kabul edilmiş bir çözümün Kıbrıs Türkü yanında Türkiye'nin de çıkarına olduğunu yinelediğini belirten Özgür, "Türkiye ile bütünleşme veya entegrasyonun, taksim sürecini başlatacağını da vurguladığını söyledi. Özgür, "Böyle bir durumun Yunanistan'ı Kıbrıs'ın Güney'ine getirip yerleştireceğini ve bunun da yeni komplikasyonlar yaratacağını anlattım" dedi. (Kıbrıs, 18.10.1994)

Agon gazetesine göre, "Özgür Girne Derneği" Noel münasebetiyle Noel mesajı yayınlamak yerine Güvenlik Konseyi'nin 969 sayılı kararını analiz etti. Konu ile ilgili olarak yayımlanan bildiride, 1956 yılında İngiliz Dışişleri Bakanlığı'nın gizli belgesine değiniliyor. Söz konusu belgede Kıbrıs'a taksimin empoze edilebilmesi için, bunun BM örgütünden gelmesi gerektiği görüşüne yer verildiği savunuluyor ve 969 sayılı kararın bu senaryonun hayata geçirilmeğe olduğu iddia ediliyor, şöyle devam ediliyor:

"Paragraf 4,5,6,7 ve 8'de, Güvenlik Konseyi, Kıbrıs Cumhuriyeti'ni işgalci Türkiye ile denk sayıyor. Kıbrıs'taki sorunun saldırı ve işgale uğrayan egemen bir ülke sorunu değil de, Kıbrıs'taki iki toplum arasında bir sorun olduğu belirtiliyor. (Kıbrıs, 29.12.1994)

Haravgi gazetesi, Amerikalıların gerçek niyetinin, Kıbrıs'ın taksimini yasallaştırmak olduğunu bildirdiği bir haberinde şunları yazdı:

"Atina'da yayımlanan 'Rizospastis' gazetesi Amerikalıların Kıbrıs sorununda ve diğer Türk-Yunan anlaşmazlıklarında hakem rolü oynamaya kalkıştıklarını bildiriyor ve Yunan hükümetinin buna ses çıkarmamasını eleştiriyor. Gazete, hem Ege'nin bölünmesi, hem de Kıbrıs devletinin taksiminin yasallaştırılması tehlikesinden söz ediyor." (Kıbrıs, 4.4.1995)

Haravgi gazetesinin bildirdiğine göre, Hristofyas, bir törende yaptığı konuşmada, milliyetçilik ve şovenizm akımları dolayısıyla, taksim ya da, ikili Enosis'e gidilmekte olduğunu belirterek, "Tehlike çanları çalıyor" dedi.

Şovenizme karşı direniş çağrısında bulunan AKEL Genel Sekreteri, "Yunanistan ve vatan" kavramlarının sömürsünden ibaret

boş sözlerle bugünlere gelindiğini vurgularken, "Direnmeysek, ikili Enosis tek, doğal ve ulusal açıdan kabul edilebilir bir çözüm olarak önümüze konulabilir" diye konuştu. (Kıbrıs, 10.4.1995)

Vima, Derviş Ali Kavazoğlu ve Kostas Mişaulis'in öldürülmelerinin 30'uncu yıldönümü münasebetiyle bir bildiri yayımlayan ADISOK'un, adanın kesin taksim edilmesi tehlikesinin büyüdüğüne dikkat çektiğini yazdı. (Kıbrıs, 13.4.1995)

Simerini, Amerikalıların "gerçekçi çözüm" olarak niteledikleri bir senaryo hazırladıklarını bildiriyor.

Atina'da yayımlanan Kathimerini gazetesine dayandırdığı haberinde Simerini, Amerikalıların Türkiye Başbakanı Tansu Çiller'den Kıbrıs'la ilgili kesin bir taahhüt koparma çabalarında büyük bir başarısızlığa uğradıklarını ve şimdi de "gerçekçi çözüm" diye Kıbrıs'ın taksimini pekiştirecek bir senaryo hazırladıklarını yazıyor. Bu senaryo, Türklerin Rumlara önemli miktarda toprak vermeleri karşılığında taksimi pekiştirecek bir düzen kurulmasını öngörüyor. (Ortam, 27.4.1995)

Fileleftheros gazetesinin Washington'daki diplomatik çevrelerden elde ettiği bilgiye göre, Kıbrıs Türk tarafının öne sürdüğü egemenlik konusu, görüşmelerin akıbetini belirleyecek konu olarak görülüyor. ABD Dışişleri Bakanlığı yetkilileri, Kıbrıs'ta bir konfederasyon kurulması yönünde çaba gösterecekler. Amerikalılar, Kıbrıs'ta kurulacak bir konfederasyonun, Türkiye'nin "Kıbrıs Türk eyaleti" aracılığıyla Avrupa yolunda ilerlemesini de kolaylaştıracak inancındadır.

Antenna TV, Amerika'nın Türklere bırakılacak toprağın yüzölçümünün yüzde 25'e kadar indirilebileceğine inandığını iddia etti. Televizyon, BM Genel Sekreteri'nin haritasında toprağın yüzde 29 civarında belirlendiğini de hatırlattı. Antenna Televizyonu önceki akşam yayımladığı haber bülteninde, Türklere kalacak toprağın yüzde 25'e indirilmesi halinde, oluşacak Kıbrıs haritasını da ekrana yansıttı. (Kıbrıs, 8.5.1995)

Haravgi gazetesinin verdiği bir habere göre, AKEL Genel Sekreteri Hristofyas, kısa adı KYKEM olan Kıbrıs Araştırmalar Merkezi'nce düzenlenen bir seminerde yaptığı konuşmada şöyle dedi:

"Türk askerlerinden ve sömürgecilerden arınmış birleşik bir Kıbrıs yaratabilecek miyiz, yoksa bölücü konfederatif çözümlere mi gideceğiz, bunu zaman gösterecektir ve bu büyük ölçüde Yunanistanla Kıbrıs'ın izleyecekleri politikaya bağlıdır. (Kıbrıs, 21.5.1995)

Londra görüşmeleri, Rum siyasi partilerinin ve bazı derneklerin tepkisiyle karşılaştı...Fileleftheros bazı Yunan siyasi partilerinin tepkisi hakkında da bilgi veriyor. Buna göre, Komünist Partisi Genel Sekreteri Aleka Papariga "Avrupa Birliği üyeliğinin

bedeli olarak Taksim'in resmleştirilmesi yoluna kaymaktayız" dedi...Vima, DİKO liderlerinden Tasos Papadopoulos'un bir sempozyumda yaptığı konuşmada "Ne zaman Anglo-Amerikanların bir girişim yapacaklarını duysam, dizlerimin bağı çözülür" dedi ve şunları ekledi:

"Anglo-Amerikanların Kıbrıs sorununun çözümüyle ilgili felsefesi malumdur. Kıbrıs'ta Türklerin egemenlik haklarına sahip olacakları konfederatif bir devlet kurulmasını amaçlayan bir felsefedir. Türkiye'nin Kıbrıs için istediği tek çözüm de budur zaten." (Kıbrıs, 24.5.1995)

Simerini gazetesi, Yunanistan Kamu Düzeni Eski Bakanı Stelios Papatthemelis ile bir söyleşi yayınladı. Papatthemelis bu söyleşisinde, Kıbrıs sorununun çözümü için 20 yıldan beri harcanan çabaların hiçbir sonuç vermediğini belirterek şöyle dedi:

"Türkiye, Kıbrıs'tan Trakya'ya kadar Elenizmi tehdit etmektedir. Türkiye'nin Kıbrıs'ın yarısını işgal altında tutması, Ege adalarını istila tehditleri savurması ve Batı Trakya'da bir azınlık sorunu yaratmaya çalışması bunun en belirgin kanıtlarıdır...Eğer biz bu kafayla hareket etmeye devam edersek ve mevcut kuvvet dengesini, kaderimizi kendi elimize alacak şekilde değiştirmeysek, Türkiye, ileriki bir aşamada federasyonu kullanarak Kıbrıs'ı taksim edecektir. Daha ileriki bir aşamada ise, adanın geriye kalan kesimini de ele geçirecektir ve Kıbrıs elden gittikten sonra da Elenizmin başka bölgelerinin de yitirilmesinin yolu açılmış olacaktır." (Ortam, 24.7.1995)

Simerini gazetesi, BM Genel Sekreteri Butros Gali'nin fikirler dizisinin, Kıbrıs sorununun çözüm çerçevesini oluşturmaya devam ettiğini bildirdiği bir haberinde şunları yazıyor:

"Bu çözüm çerçevesinin, Avrupa Birliği mevzuatına uymayan yanları vardır. Ancak bunlar Kıbrıs'ın Avrupa Birliği üyelik sürecini etkilemeyecektir. Lefkoşa'daki yabancı diplomatik çevreler, Avrupa Birliği mevzuatına uymayan bir çözüm olasılığından söz ediyorlar. Avrupa Birliği mevzuatından sapmalar, Türklerin endişelerini dağıtmak içindir. Avrupa Birliği söz konusu çerçevede varılacak bir Kıbrıs anlaşmasını, yasa gibi kabul edecek ve Rumlar tarafından Avrupa Mahkemesi'ne yapılacak başvurularla, anlaşmanın çöktürülmesine izin verilmeyecektir. Ancak hukuk çevreleri tarafından gazetemize belirtilen görüşlere göre, Avrupa Birliği yetkililerinin böyle bir şeyi kabul etmelerine karşın, Avrupa Mahkemesi'nin kabul etmesi olasılığı yoktur. AB yetkilileri, Kıbrıs için bazı istisnalar olmasının kaçınılmaz olduğunu öne sürüyorlar. Örneğin, dolaşım, yerleşim ve mülk edinme gibi temel özgürlüklerin birkaç yıllık süre için askıya alınması gerekeceğinden söz ediliyor. (Ortam, 11.8.1995)

Simerini gazetesi manşetten verdiği haberinde, Kıbrıs Hükümetinin, Kıbrıs

Derleyen: Ertan Yüksel

sorununun Avrupa ilkelerinden sapan bir çerçevede çözümlenmesinin kabul edilmeyeceğini yazdı. Gazete şöyle devam etti:

"Kıbrıs Hükümeti, Avrupa ilkelerinden sapmama ilkesine rağmen, Türk tarafının Kıbrıs konusunda önemli tavizler vermesi durumunda, Lefkoşa geçici olmak koşuluyla, Avrupa ilkelerini içermeyen bazı düzenlemeleri görüşmeye hazırdır. Ancak bu yönde yapılacak düzenlemeler, sürekli bir anlaşmanın zeminini oluşturmaz...Bu konu hakkında Anglo-Amerikanlar, bir çözüm bulunması durumunda yerleşim ve serbest dolaşım gibi temel özgürlüklerin derhal uygulanmayacağı, bir geçiş dönemi olacağı görüşündedirler. Denktas bu dönemin 10 yıl sürmesini istiyor. (Kıbrıs, 13.8.1995)

Haravgi gazetesi manşetten verdiği bir haberinde, AKEL Genel Sekreteri Dimitris Hristofyas'ın AKEL'in Gençlik Kolu EDON tarafından "Bağımsızlık Günü" dolayısıyla düzenlenen önceki akşamki bir etkinlikte yaptığı konuşmanın özetini veriyor.

Hristofyas konuşmasında, ABD Dışişleri Bakan Yardımcısı Richard Holbrook'un Bosna'dan sonra sıranın Kıbrıs'a geleceğini açıklamasına değindi ve şunları söyledi: "Holbrook, Bosna'dan sonra sıranın bize geleceğini duyurmuş bulunuyor. Amerikalıların Bosna tipi bir çözüme yöneltileri anlaşılıyor. Bilindiği gibi Bosna'da ulusal açıdan temiz bölgeler esasına dayanan bir çözüme gidiliyor ve anlaşıldığına göre bu çözüm için de örnek alınacaktır...Yurdumuz ve halkımız gerçekten federal bir çatı altında yeniden birleştirilmeli ve BM kararları ile doruk anlaşmalarının öngördüğü çözüm gerçekleştirilmelidir. Bunun dışında bütün reçeteler bizi ancak felakete götürür." (Ortam, 6.10.1995)

Haravgi'de yer alan bir AKEL açıklamasında, "çeşitli çevreler tarafından Kıbrıs sorununa çözüm olarak geniş bir federasyonun gösterildiği günümüz koşullarında...bu halkın işgalin oldubittilerini kabul etmediği, Kıbrıs'ı yeniden birleştirecek, bizi işgal orduları ve sömürgecilerden kurtaracak, insan haklarını yeniden tesis edecek ve her göçmene yeniden geri dönüş hakkı tanıyacak, hakça ve kalıcı bir çözüm istediği mesajı verilmelidir" denildi. (Yeni Demokrat, 14.10.1995)

Haravgi'nin bildirdiğine göre, AKEL Genel Sekreteri Dimitri Hristofyas, önceki akşam Kiracıköy'de düzenlenen bir toplantıda yaptığı konuşmada, Kıbrıs sorununun bölücü bir çözüm şekline sıcak bakan Rumların bulunduğunu ve bunların daha ziyade ekonomik çevreler olduğunu açıkladı. (Yeni Demokrat, 25.10.1995)

(devamı 10. sayfada)

TAKSİM DOSYASI

(9. sayfadan)

Mahi manşetten verdiği bir haberinde, Yunanistan'ın eski başbakanlarından ve ana muhalefetteki Yeni Demokrasi Onursal Başkanı Mitsotakis'in, Atina'da yayınlanan İkonomos Tahidromos isimli bir dergiye verdiği demeçte, Kıbrıs'ta konfederal bir çözümü savunduğunu yazıyor...Gazeteye göre gerek Yunanistan'da, gerek Kıbrıs'ta ilk kez bir Elen politikacı, bu kadar açık ve dobra dobra, konfederasyondan yana tavır koymuş oluyor. Bu çözüm şekli, Denktas ve Ankara'nın bilinen görüşü olup Kıbrıs siyasi liderliği bir bütün olarak bunu tamamen taksimci bir görüş olarak görüyor ve reddediyor...Eski Başbakan ayrıca daima konfederasyondan yana olduğunu açıklayarak, Konstantin Karamanlis'in (eski Yunan Cumhurbaşkanı) de aynı görüşü paylaştığını, aynı görüşün Kıbrıs'ta hakim olduğunu savundu. (Yeni Demokrat, 7.10.1995)

"Kıbrıs'ta taksime giderek daha çok yaklaşılmakta olduğunu savunan" AKELŞ Genel Sekreteri Hristofyas, şöyle konuştu: "Toplumumuz içinde gelişmeye başlayan bir eğilim var. "Artık yorulduk, artık yeter" diyenler var. "Kıbrıs Türkleri ile anlaşamadığımıza göre, artık gerçekleri kabul edelim ve bazı coğrafi düzenlemelerin yapılacağı bir çözüme evet diyelim" şeklinde görüş belirtenler var. bu eğilimlere karşı mücadele etmek durumundayız...Sözünü ettiğim bu eğilimin öncülüğünü yapanlar, güçlü ekonomik çevrelerdir. Bunlar, sermayelerinin, servetlerinin ve büyük kazançlarının tehlikeye düşeceğinden korkan kişilerdir. Bu çevrelerin gücünü küçümsememeliyiz. Hükümet bu konuda halkımıza gereken mesajı vermeli ve taksim oldu-bittisini kabul etmeyeceğini yinelemelidir." (Kıbrıs, 7.11.1995)

Yunanistan'ın eski başbakanlarından Yorgos Rallis, Atina'nın Vima gazetesinde önceki gün yayınlanan bir yazısında, Kıbrıs Rum liderliğine "dar bir federasyonun bütün parametrelerini yeniden gözden geçirmesi" ögüsünde bulundu...Yorgo Rallis, Rum tarafının daha esnek bir tutum içine girerek, bir çözüme ulaşılmasına olanak yaratmakla, Kıbrıs'ın Avrupa Birliği'ne girişini de kolaylaştırmış olacağını kaydetti. (Kıbrıs, 19.12.1995)

Emekli Yunan Büyükelçileri Efthasios Lagagos, Yorgiyos Papulyas, Yuannis Cunis ve Viron Theodoropulos tarafından hazırlanan "Dış Politika" kitabında şu görüşlere yer verildi: "Bugüne kadar olan talebimiz birleşik ve bölünmemiş Kıbrıs'tı. Fakat olayların gidişatı bize, Türkler tarafından bugünkü bölünmüşlüğü devam ettirilmesi amacıyla yaratılmış ve devam ettirilecek durum muvacehesinde, Yunan tarafınca reddedilmiş olan bir konfederasyona doğru gittiğimizi göstermektedir. İki ayrı devletin oluşması olasılığının incelenmesi, bize alınması gerekli ve imkanlar dahilindeki üstünlüklerin ve pazarlık paylarının sağlanmasını gerektirmektedir." (Halkın Sesi, 19.12.1995)

Fileleftheros, "Konfederal Çözümü İleri Götürme İşaretleri" başlıklı manşet haberinde, ABD'de, Kıbrıs'taki statükonun iki tarafı tatmin etmekte olduğu inancının zemin kazanmakta olduğunu bildiriyor, şunları yazıyor: "Gazetemizin New York kaynaklı bilgileri bu görüşün Letkoşa'daki ABD elçiliğinden gönderilen raporlara dayandığını söylüyor. ABD'deki bir Elen diplomatının vurguladığına göre, ABD'de, iki toplum insanlarının, iki toplum arasında idari ayrılık olmasını sağlamak amacıyla konfederal tipte bir çözüm istedikleri intibai doğuyor. Söz konusu bu raporlarda belirtildiğine göre, Kıbrıs Rumları ile Türkleri, Kıbrıs'ın yeniden birleştirilmesini tercih etmiyor. Ancak iki iyi komşu olarak işbirliği yapmayı istiyorlar.

ABD'deki diplomatik kaynaklar, "Kıbrıs sorununun çözümü yolunda hazırlanan planın konfederasyon ilkelerine dayanacağını, ancak federasyon tabelası taşıyacağını" söylüyorlar.

Gazetemizin New York muhabiri, bu hatalı mesajların DİSİ Başkanı Yannakis Matsis ile AKEL Genel Sekreteri Dimitris Hristofyas'ın yakın geçmişte bu ülkeye yaptıkları ziyaretler esnasında da tespit edildiğini söyledi...Matsis bu görüşlerin Letkoşa'daki çok küçük bir işadamları grubu arasında hakim olduğunu söylerken, Hristofyas daha açık davrandı ve ABD'nin Kıbrıs'ta konfederal bir çözümü ileri götürmek için herşeyi yapacağını belirtti. Hristofyas da bu görüşü bir işadamları grubuna mal etti ve söz konusu işadamlarının ABD'li yetkililerle teması olduğunu söyledi. (Yeni Demokrat, 18.2.1996)

Rum gazeteleri, Atina'da yayınlanan "Adesmeftos Tipos"

adlı gazetesinin, ABD Dışişleri Bakan Yardımcısı Richard Holbrook'un görevinden ayrılmadan önce, "Kıbrıs sorununun çözümü konusunda haleflerine 3 başlık ve 16 noktadan oluşan bir plan bıraktığını, bu planın, adanın üçe bölünmesini, Merkezi Hükümet'te eşit anayasa ve egemenlikli iki federal devleti öngördüğünü" öne sürdüğünü bildiriyor. (Ortam, 20.2.1996)

ABD'nin Kıbrıs sorununun çözümü için çalışmalarını "Konfederal" nitelikli bir taslak üzerinde yoğunlaştırdığı iddia edildi.

Yunanistan Demokratik Hareket Partisi Genel Başkanı Dimitris Tsovalas, Kıbrıs Rum kesiminde yayınlanan haftalık Selides dergisine verdiği demeçte, bu iddiasını dile getirirken, "Kesin bilgilere dayanarak söylüyorum. Amerikalılar, Kıbrıs meselesinin, sonunda, konfederasyon olarak çözülmesini arzu ediyorlar. Bu yönde çalışıyorlar" dedi. ABD'nin, Kıbrıs sorununu artık "kapatmak" istediğini de söyleyen Tsovalas, Amerikalılar tarafından sunulacak çözüm önerilerinin federasyon gibi gözükse de, konfederasyon olarak sonuçlanacağını söyledi. (Kıbrıs, 2.3.1996)

Rum Haber Ajansı (KİPE) Genel Müdürü Andreas Hristofides, Rumların ABD tarafından sunulan planlara uyum sağlamamaları durumunda çözüm için acele etmediğini, ABD planlarının gevşek bir federasyon yönünde olduğunu söylediği bildirildi. (Kıbrıs, 24.6.1996)

Haravgi, "Ağırlıklı Konu Güvenlik: ABD ve İngiltere Tarafımıza İkilemler Yaratıyor" başlıklı bir haberinde şunları yazıyor:

"Amerikan ve İngilizlerin güvenlik konusunda planlamakta olduğu "ara çözüm"de, adaya çok uluslu bir güç, Türk idaresi altındaki bölgeye Türk askerleri, Rum idaresi altındaki bölgeye de Yunan askerlerinin yerleştirilmesinin özünde, gevşek konfederal bir çerçevede güvenlik sağlanması amaçlanıyor. Bu, Amerikalılar ile İngilizlerin bizim tarafa, zamanı gelince "Konfederasyon ve AB üyeliği, ya da üyelik ve "taksim" ikilemini sunarak dayatmaya çalışacağı bir çerçevedir. (Halkın Sesi, 7.7.1996)

Leymosun'da yapılan Akdeniz Bölgesi Kadınları Derneği'nin yıllık kongresinde konuşan dernek başkanı Jana Mintoff Bland, ABD'yi suçlayarak, bu süper gücün Dışişleri Bakanlığı'nın, 1956 ile 1971 arasında Kıbrıs'ın taksimi için Yunan-Türk planlarına onay verdiğini söyledi. (Cyprus Weekly, 28.6.1996)

The Daily Telegraph gazetesinde dün çıkan bir yorumda, Kıbrıs üzerinde özel sorumluluğu olan İngiltere'nin, adada yaşayan iki halkın eşitliğine dayanan bir konfederal çözüm için çalışması gerektiği vurgulandı. (Ortam, 16.8.1996)

Fileleftheros, Rauf Denktas'ın iki devletli çözümü yeniden gündeme getirdiğini yazdı. The Economist dergisi de son sayısında gevşek bir federasyon çerçevesinin ileriye sürülmesi gerektiğini söyledi. (Kıbrıs, 26.8.1996)

ABD'nin etkin gazetelerinden Washington Post'un yorumunda, Kıbrıs'ta bölünmüşlüğü "bir sorun olarak görülmemesi" gerektiği belirtildi... "Diplomatları Kıbrıs'a gönderin" diyen gazete, çözümün, her iki toplumun güvenlik ve mülkiyet kaygılarına cevap verecek "gevşek bir federasyon" olduğunu herkesin bildiğini ifade etti. (Kıbrıs, 27.8.1996)

Fileleftheros dün şu yorumu yayınladı:

"Denktas-Eroğlu ikilisinin hedefi Kıbrıs sorununun çözümü temelini federasyondan konfederasyona kaydırmaktır. Denktas tahrikkar bir şekilde "herhangi bir prosedürün amacı var olan iki devletli birleştirmektir1 deyip, net bir şekilde konfederal çözümü kastederek, Eroğlu, özerklik ve işgal bölgelerinin süratle Türkiye ile güçlü bir şekilde birleştirilmesi niyetlerini gizlemiyor. Yani sahte devletin dışişleri ve savunma temsilcilerinin Ankara'ya bırakılmasını istiyor." (Kıbrıs, 29.8.1996)

İngiliz Muhafazakar milletvekili Michael Stephen Cumhuriyet'e özel demeç verdi:

"Gelişmeler, iki toplumun ne federasyon, ne de konfederasyon çatısı altında bir arada yaşayamayacağını göstermiştir. Şayet dünya Kıbrıs'ta iki ayrı devletin varlığını

tanırsa, Akdeniz'deki çıkarlarının daha iyi korunacağını görecektir...Kıbrıs'ta iki ayrı devlet de olsa İngiliz üsleri Batı'nın stratejik çıkarları nedeniyle adada kalmalı. Türk askeri 22 yıldır adada barışı koruyor." (Cumhuriyet, 19.9.1996)

Rum radyosunun Washington kaynaklı bir haberine göre, adı açıklanmayan Amerikalı bir yetkili, ülkesinin Kıbrıs'ta gevşek bir federasyondan yana olduğunu bildirdi ve ciddi bir uzlaşma içine girmeleri için ilgili taraflara çağrıda bulundu. (Kıbrıs, 6.12.1996)

Başbakan Yardımcısı Devlet Bakanı Serdar Denktas, Meclis'te yaptığı bir konuşmada, iki toplumlu iki kesimli bir çözüm yerine, iki devletli bir çözümün seslendirilmesinde yarar gördüğünü söyledi. (Yeni Demokrat, 13.12.1996)

Haravgi, Yunanistan Komünist Parti Genel Sekreteri Alek papariga'nın önceki gün yaptığı bir açıklamada, "Kıbrıs'ın bölünmüşlüğü'nün resmileştirilmesi ve Ege'nin ABD egemenliği altında NATO'laştırılmasına her zamankinden daha yakın bulunulduğunu" öne sürdüğünü yazıyor. (Ortam, 15.1.1997)

Rum Liberal Parti Başkanı ve Dışişleri eski Bakanlarından N.ikos Rolandis, haftalık Periodiko dergisine verdiği bir demeçte, "Kıbrıs'ın taksim veya savaş ikilemine doğru gitmekte olduğunu" söyledi. (Kıbrıs, 1.2.1997)

Simerini, ABD ve İngiltere'yi, geliştirilmeye açık gevşek bir federasyon türünü savunmakla suçlayarak şunları yazdı: "İlk önce sağlanacak anlaşma gevşek bir federasyon olacak. Temel yetkiler iki federal kanada ait olacak ve merkezi hükümetin sınırlı yetkileri bulunacak. Aşamalı olarak 10 veya 20 yıl içinde yetkiler merkezi hükümete devredilecek." (Kıbrıs, 24.2.1997)

Cumhuriyet'in edindiği bilgiye göre, ABD ve İngiltere konfederasyona sıcak bakıyor ve üzerinde düşündükleri yeni formül şöyle özetleniyor:

"Çoğunluk olan Rum tarafını tatmin etmek için bir sınır çizelim. Toprak oranını da nüfusa göre belirleyelim. Bu durumda Türk tarafınının toprağı azalacak, ancak konfederasyon tezi desteklenecek. 25 ya da 30 yıl sonra iki toplum arasındaki sorunlar azaldığında federal bir yapıya dönüş yapılabilir. (Cumhuriyet, 18.4.1997)

Amerikan Planı Hazır: Amerika'nın bir Kıbrıs çözüm planı mevcuttur. Amerikan planına göre, Kıbrıs'ta şöyle bir şekil öngörülmektedir: Bir kere Kıbrıs üç ana bölgeye ayrılacaktır. Bir KKTC, iki Kıbrıs Rum Yönetimi ve üç genişletilmiş tampon bölge... Amerikalılar, bu plan için en az beş yıl olmak üzere, uygulama safhası düşünülmektedirler...Türk askerlerinin yeni KKTC sınırlarına çekilmeye başlamasıyla, Amerikan askerlerinin Adaya çıkması ve boşaltılacak ara bölgeye konuşlandırılması takip edecektir...Nato şemsiyesi altında Amerikan askerleri derken, çoğunluğu Amerikan askeri olan çok uluslu bir güçten bahsediyorum. (Fuat Nalcioğlu, Birlik, 9 ve 10.6.1997)

Kıbrıs'ta iki tarafın da bir federal çözüme hazır olmadığı ve baskı ile varılacak bir çözümün, 1960-74 dönemindekine benzer bir felaketle sonuçlanabileceği iddia edildi. Cyprus Mail'de 14 Haziran'da çıkan habere göre, Amerikalı savunma uzmanı Dan Lindley, Kıbrıs için federal bir çözümün erken olduğunu söyleyerek, tarafların birbirleriyle iyi geçinmeye hazır olmadıkları bir zamanda, iki tarafa, birlikte yaşama ve yönetmeyi empoze edecek bir çözümün tehlikeli olduğunu savundu.

Massachusetts Teknoloji Enstitüsü'nde savunma ve silahların kontrolü konulu programında konuşan Dan Lindley, Rum dinleyicilere "BM Kıbrıs Barış Gücü ve Kıbrıs'ta çözüm: Stratejik bir değerlendirme" isimli raporunda ulaştığı sonuçları aktardı. (Kıbrıs, 17 ve 23.6.1997)

Türkiye'den aldığı destek ile New York görüşmelerine giden Denktas, Ankara'daki temaslarında Rumlar ile kurmak istediği ve adına "federasyon" denilen, ancak özünde "gevşek konfederasyon" olarak anılan tezini anlattı. (Cumhuriyet, 8.7.1997)

-Son bölüm gelecek sayıda-

DENKTAŞ'IN KİTAPLAŞTIRDIĞI ANILARINA NE DERECEDE GÜVENEBİLİRİZ?

(29. sayıdan devam)

H.Karlıdağ

Ne yazık ki Denktaş Bey "berber"lik yaparak, anılarının çok önemli bölümlerini kesip kırmakta ve böylece büyük tarihsel bir yanlış yapmaktadır. Gerekçe olarak, "hala hayatta olan kişileri veya onların yakınlarını incitmemek" kaygusu güdüldüğünü belirtmesine karşın, özellikle Kıbrıs Türk toplumunun kaderi üzerinde büyük rol oynamış olan Sir Münir konusunda, buna her zaman da uymadığı ortaya çıkmaktadır. Kaldı ki, daha önce yazılmış olan değerlendirmelerin yıllar sonra kitaba alınmaması, dürüstlük de bağdaşmaz ve olaylar, yanlış veya eksik aktarılmış olur.

Örneğin kitabın 15. sayfasında, "Halk arasında ne konuşulduğunu hükümete vasıtalı veya doğrudan duyuran casuslar vardı..." diye başlayan cümle, Nacak gazetesinde (23.7.1960) şöyle verilmekteydi:

"Halk arasında ne konuşulduğunu hükümete Münir Bey vasıtası ile veyahut da doğrudan doğruya duyuran casuslar vardı...Babam doğru bir adamdı. Başhakimi kendisini anlamış, siyasi düşmanlarının oyunlarına kurban gitmemesi için müdafii olmuştur yoksa, çoktan işinden olacaktı."

15.7.1960 tarihli Nacak'ta yer alan, ama kitaba konmayan bir başka değerlendirme:

"Evkaf murahhası Münir Beyin, İngiliz muhbirliği (dostluğu) yüzünden içi yananlar...Türkler için (bir baskı)kara bir devir kapıyor...Necati'nin mebusluk ömrü uzun sürmedi. Meclis kapatıldı. Fakat, zaten Meclis kapanmadan önce kendine bel bağlayanların ümidi suya düşmüştü. İlk zamanlarda sık sık Necatiyi ziyaret eden babamın yavaşça bu ziyaretleri azalttığını farkediyordum. Bir gün Remzi Beye Necati'den acı acı şikayet ettiğini işittim. Meclis kapandıktan sonra Münir Bey vasıtasıyla İngiliz istibdadı bütün zulmeti ile üzerimize çökecekti. o günleri çok iyi hatırlıyorum...1931 isyanında Kıbrıs'ta yoktum. Tahsil için ben de İstanbul'a gitmiştim. Fakat masrafın çokluğu ve İngiliz parasının düşmesiyle babam 1932'de beni geri Kıbrıs'a aldı. Kıbrıs'ta olup bitenleri kavrayacak yaşta değildim."

Sayfa 23'de ise Necati Özkan adı çıkarılmış: "Bazı Türkler (eski metinde Necati Özkan) bu sahada birşeyler başlatmış. Sonunu getiremedi(ler)" (Nacak, 26.7.1960)

Yazı dizisinin 9. yazısında yer alan (9.9.1960), ama s.62'de çıkarılmış bir başka bölüm:

"İngiliz idareciler bu şikayetlere kulak tıkar "Türklerde adam yok" cevabını verirdi...Cemaat liderliği yapanlar ise gafflette idiler. Müddeiumumi iken gördüğüm bir evrakta Sir Münir hükümete şunları tavsiye ediyordu: Cemaat işlerini reforme etmek isteyenler Atatürk rejimine bağlı olan anarşistlerdir. Bunlar azınlıktır. Kulak asmayınız"

Münir Bey Evkaftan çıkıncaya kadar (1949) fes giymiş ve şapka giyenlerin şikayetlerini hükümetin dinlememesi icap ettiğini savunmuştu. Allah taksiratını affetsin!"

OYSA DOĞRUYU YAZACAĞINA SÖZ VERMİŞTİ

17. yazının yer aldığı 11.11.1960 tarihli gazetede, NACAK imzalı bir açıklamaya yer verilmişti: "Açıklama: 76. sayımızda Ateş gazetesinin Evkaf'tan tahsisat aldığını (50 lira) Rauf Denktaş hatıralarında yazmıştı. Kemal Deniz Bey bize Evkaftan böyle bir tahsisat almadığını bildiren bir açıklama göndermiş ve Denktaş'ın Kıbrıs'a 1945'te döndüğünü, halbuki gazetenin 1946'da neşredildiğini; bunun için Denktaş'ın yazdıklarının doğru olmadığını iddia etmiştir. Denktaş'ın Kıbrıs'a 1947 Mart ayında döndüğünü hatırlatırız.

Denktaş hatıralarının başında "eş-dost gücenmesin doğruyu yazacağız" demişti. Denktaş "Gördüğümüz ve hissettığımız gibi doğruyu yazmaya devam edeceğiz. Eşin-dostun gücenmemesini tekrar rica ederim" demektedir. (NACAK)

Görüldüğü gibi, 1960'da verilen söz, aradan geçen yıllardan sonra tutulmayıp, metinde önemli bazı değişiklikler yapılmıştır.

KİTABA ALINMAYAN BÖLÜMLERDEN ÖRNEKLER

Örneğin, kitaba alınmayan 12. yazıda (bak. Nacak,

7.10.1960), Rauf Denktaş'ın İngiliz Okulu'nda bir yıl öğretmenlik yapması, Kıbrıs Türk Kurumları Federasyonu'nun kuruluşu, Dr.Küçük'ün Kardeş Ocağı üyeliğine kabul edilmeyişi, İngiliz yanlısı memurlar, toplumdaki nemelazımcılık konularına değinilmekteydi.

Yazı dizisinde çok önemli bir bölümü oluşturan ve Rauf Denktaş'ın "1958'in mücadele ayları" diye nitelendirdiği dönemle ilgili anılar da, kitaba her nedense alınmamıştır. (21.-22. ve 23. yazılar)

9.12.1960 tarihli Nacak'ta çıkan 21. yazının ara başlıkları şöyleydi:

"EOKA Türklere tecavüze başlıyor- Türk polisleri öldürülüyor - Rumlar basın bürosuna bomba atıyor - Karışık günler başlıyor - Para ile tutulmuş ajanlar - Rumların asılsız iddiaları - 1958 olaylarının gerçek yüzü"

Kitaba alınmamış bölümden de şu kısımları verelim:

"Bir Türkün öldürülmesi iki toplumun bir lahzada karşı karşıya gelmesi için kafi bir sebepti. Örfi idareler, katliamlar, atılan bombalar, beynelmilel sahada Enosis veya Self-determinasyon lehine bir gelişmeye sebep olmuş, Türklerde müthiş bir asap bozukluğu yaratmıştı.

Nihayet EOKA'nın en sıkışık gününde (7 Haziran 1958) gelen bir tahrikle (TC Kıbrıs Başkonsolosluğu Basın Bürosuna bomba atılmıştı) halk birbirine giriverdi. Bir anda bütün kilise çanlarının çalmaya başlaması eli silahlı Rumların aynı anda muhtelif semptlerden sokaklara dökülmesi için evvelden planlandığına delildi. Rumlar bu çarpışmanın Türkler tarafından kasten çıkarıldığı iddiasındadırlar. Bu, mesnetsiz bir itham ve iftiradır. 6 Haziranda ben Türkiye'den dönmüş ve mutad karşılama töreninde halka hitaben oldukça sert bir konuşma yapmışım. İdare Şekreteri Mr.Reddaway beni arattı, polise gelen bir ihbara göre Türklerin nümayiş yapacaklarını öğrenmiş olduklarını ve nümayişin önlenmesi için Türk Konsolosluğuna hükümetçe müracaat edildiğini söyledi. Böyle bir nümayişten haberim olmadığını bildirdim. 24 saat evvelinden, "Türkler, Rumlar aleyhine harekete geçecek" diye polisi haberdar eden şahsın paralı bir ajan olduğunu da ertesi günü Vali Sir Hugh Foot teyid etmişti. Paralı ajan, küçük bir tahrikle iki toplumu birbirine düşürebileceğini biliyordu. Basın-Yayına atılan bomba bu "küçük" tahrik olacaktı.

Eğer Rumların iddia ettiği gibi bombayı Türkler atmış olsaydı hadiseden 24 saat önce yapılan ikaz bu çılgınlığa mani olabilirdi. Akıl ve mantık bunu icap ettiriyordu."

MUHALİFLERİYLE İLGİLİ BÖLÜME DE YER VERMEMİŞ

22.yazıdan (16.12.1960) alınmış olan aşağıdaki bölüm de kitapta yoktur:

"Kıbrıs Türkü (İhsan Ali'ler hariç) Enosis'e boyun eğmektense ölmeğe hazır. Bu şartlar altında Kıbrıs Türkü tarihi vazifesini yaptı. Aynı şartlar ve aynı günler geri gelecek olursa Kıbrıs Türkü o günkü tutumundan şaşmayacak, Enosis yolcularının uşağı olmayacaktır.

1958 senesinin 7 Haziran tarihinde ancak bir şekil değiştiren mücadeleyi yeni bir başlangıç gibi göstermeye çalışanlar ve bu başlangıcın suçunu da Türklere yüklemek isteyenler ancak hakikatları tahrif ediyorlardı.

...Haziran 1958 olaylarını Türklere yüklemek isteyenler bu hakikatları örtbas etmek için gayretler sarfetmekte ve "muhaletet" diye ortaya atılan Dr.İhsan Ali, Muzaffer Gürkan, Ayhan Hikmet güruhundan destek görmektedirler. Kıbrıs Türk cemaatının lekelemek ve Rum davasını haklı göstermek için Rum matbuatının girişmiş olduğu mücadeleye yukarıda ismi geçen şahısların vicdansızca işbirliği yapmaları Kıbrıs Türküne ibret veren bir misal teşkil etmektedir.

Rumlar Enosis'i temin için mücadele ediyorlar, adam öldürüyorlar ve sıraya geldikçe Türklerin canına kıymaktan da çekinmiyorlardı. Silahsız, teşkilatsız bir cemaat damarlarındaki asil kana itimad ederek ve inanarak kendisini hiçe sayan Rum tedhişçilerine "Dur" demek kararını vermiş ve bu yolda tereddüt etmeksizin canını ve kanını vermeğe hazır olduğunu defatle ilan ve isbat etmişti. Bugün Doktor İhsan Aliler, Muzaffer Gürkanlar ve Ayhan Hikmetler bu mücadeleye hor bakmakta bunun luzumsuz olduğunu iddia etmekte ve Rumlarla Türklerin arasını suni tertiplerle

açanlardan bahsederek akıllarınca Kıbrıs Türklerinin o günlerdeki idareci ve mesullerini itham altında bırakmak yoluna gitmektedirler. Eoka vurucularından Nikos Sampson da Enosis kampanyasının ölmediğini isbat için çıkarmakta olduğu MAHI isimli gazetesinde ancak bu efendilerin iddiası kadar iddialarda ve ithamlarda bulunabilmiştir.

O günlerin muhasebesini yaparken, o günlerdeki olayları unutmamak lazımdır. Eoka her ne pahasına olursa olsun Enosis'e gitmek için mücadele ediyordu. Kıbrıs Rum halkı bir bütün olarak bu mücadeleyi destekliyordu. Kıbrıs Türkü (İhsan Aliler hariç) Enosis'e boyun eğmektense, ölmeğe hazır. Bu şartlar altında Kıbrıs Türkü tarihi vazifesini yaptı. Aynı şartlar ve aynı günler geri gelecek olursa Kıbrıs Türkü o günkü tutumundan şaşmayacak, Enosis yolcularının uşağı olmayacaktır. Tarih bunu böyle bilecek ve Kıbrıs Rumlarının Enosis rüyasını hakikatlaştıramamalarına sebep olarak Kıbrıs Türklerinin realist ve milliyetperver tutumunu gösterecektir. O günlerde Dr.İhsan Ali, Muzaffer Gürkan ve Ayhan Hikmet beylerin aklı ile hareket edilmiş olsaydı, şimdiye Kıbrıs Yunanistana ilhak edilmiş bulunacaktı.

7 Haziran 1958 gecesi Türkiye Cumhuriyeti Basın Bürosuna atılan bomba ile yeni bir şekil alan mücadeleden Eoka'nın istifadesi mühim oldu. Çünkü, dağlarda-şehirlerde Eokacıları arayıp sıkıştırmakla meşgul olan emniyet kuvvetleri bütün enerjilerini cemaatlar arası kavganın genişlemesini önlemeğe teksif ediyorlardı. Bunun içindir ki bombayı büroya Rumların atmış olması şüphe götürmez bir gerçektir. Birkaç ne dediğini bilmez Türk ile elbirliği yaparak bu suçu da Türklere yüklemeye çalışan Rum basınının maksatlı neşriyatı altında susmak hiç de doğru değildir."

(Oysa ki Rauf Denktaş'ın yıllar sonra açıklayacağı gibi, o bombayı bir Kıbrıslı Türk provokatör arkadaşı atmıştı!)

Yeraltı tedhiş örgütü TMT'nin liderlerinden olan Rauf Denktaş'ın anılarını genç nesillere aktarırken, bu bölümleri kitap metni dışında bırakması, bazı "ayak izlerinin silinmesini" istediğini göstermiyor mu? Kendisi, 1960'larda bu olayları kaleme alırken şöyle yazmaktaydı:

"O günkü ruhu ve o günlerin yaşanışı Kıbrıs Türkünün mukadderatından çok büyük rol oynayacaktır."(kitapta yer almayan 23.12.1960 tarihli 23. bölümden)

"Bugün rahat köşelerine çekilmiş 3-5 kişi, o günlerin olaylarını, icraatını, enine-boyuna çekıştırmekte devam ededursunlar. Unuttukları tek bir şey vardır onların: O günkü şartlar altında can ve namus müdafaası başka türlü yapılamazdı. Türk gençliği o günlerin hadiselerini iyice öğrenmeli, o günkü mücadeleye "Kurtuluş Mücadelesi" gözüyle bakmalı ve o günkü mücahitler de övünmesini bilmelidirler. O karanlık günler tekrar gelecek olursa hattı hareketimizde hiçbir değişiklik olmayacaktır. O gün yaptığımız gibi neticesini ve akibetimizi hesaplamaksızın ve düşünmeksizin namus ve bekamızı müdafa edeceğiz." (Kitapta yer almayan 30.12.1960 tarihli 24. bölümden)

27-28 OCAK ŞEHİTLERİYLE İLGİLİ BÖLÜM DE YOK

Kitaba alınmayan bir başka önemli olay da 27-28 Ocak şehitlerinin cenaze merasimiyle ilgili bölümdür. Bu 7 şehitle ilgili olarak Rauf Denktaş, "Davanın Türklerin reyi alınmaksızın halledilemeyeceği açıkça meydana çıkmıştı" diye yazmış olmasına karşın (Bak. Nacak, 17.3.1961, 33. bölüm), bu bölüm de kitaba alınmamıştır. Kim bilir, belki de bunları yine "gözden geçirdikten sonra", ayrı bir kitap halinde yayımlayacaktır!

SON ÜÇ YAZI KİTABA HİÇ GİRMEDİ

"Koloni İdaresinde Kıbrıs Türkleri" adlı kitaba alınan anılar, 136. sayfa'da sona eriyor, ama Nacak'ta çıkmış olan ilk metinde, üç yazılıklı bir bölüm daha var ki onlar da kitaba hiç alınmamıştır.

Bu üç yazıdan kısa bazı alıntılarla değerlendirmemizi bitiriyoruz:

"Ayrı cemaat statümüzden zerre kadar feragatta bulunmak büyük tehlikelere intizar etmek demektir. Bu

(devamı 13. sayfa)

FUTBOL

Halkların Afyonu

GERÇEK

SELİM KURTULUŞ

BİR SİLAH GERİ TEPTİ

1980'ler öncesi. Her yıl 2-3 devrimcinin

cesedi Türkiye'den Kıbrıs'a geliyordu. Faşizmin "gemi azağına aldığı" bu süreçte birçok öğrenciyi faşistler katletmişti. Bu cinayetler halkın belleğinde derin izler bıraktı.

Yine 1955'lerden günümüze kadar adamızda devlet destekli faşist örgütlerin yarattığı tahribat bilinen bir gerçek. Barışı özleyen Kıbrıs Halkı'nın karşısında barış düşmanı Kuzey ve Güney faşistleri. Yakın tarihin resmi böyle.

Kuzey'de "barış" adına yaratılan koşullardan bıkan halk yığınlarına karşı TC destekli ithal faşist güçler kuzeye taşındı. Örgütlendi. Faşist ocaklar olarak legale taşındı. Devletin siyasal mücadelesi için birer maşa olarak kullanılır oldular. Arabölge olaylarında faşistler başrolde. Üniversitelerde gençliği sindirmede faşistler başrolde. En büyük hamileri ise Rauf Denktaş. Denktaş faşistleri sarayda ağırlayarak onları halkın önünde kutsamaya çalıştı.

Son yaşanan Yukarı Bostancı ve benzeri olaylarda altı çizilmesi gereken noktalar var.

a-) Faşist tehlike ülkütücü boyutlara ulaştı.

b-) Devlet-Faşist ülkü ocakları organizasyonu iyice ortaya çıktı.

c-) 1974 sonrası, TC'den Kıbrıs'a getirilip yerleştirilen çoğu Doğu kökenli vatandaşlar artık sistemle barışık değiller. Hızla sisteme muhalif olma noktasındadırlar. İşsizdirler, yoksuldurlar. İşte bu "potansiyel tehlikeyi" sindirmek için faşistleri sahneye sürdüler.

d-) Barış, demokrasi, egemenlik sorunu ülkemiz insanının en temel sorunu olarak ortada duruyor. Halk muhalefeti, Denktaş iktidarına ve "anavatana" ilhak noktalarında kararlı bir muhalefet yükseltiyor. Faşistler bu yükselen muhalefete karşı kullanılıyorlar.

e-) En önemlisi ise uzun süre birbirinden "uzak" kalan Kıbrıslı ve Türkiye kökenli emekçilerin yakınlaşma ve ortak muhalefetinden korkan egemenler buna karşı faşistleri hazırlıyorlar.

Tüm bu saptamalar ışığında faşist saldırılar tezgahlanırken, egemenlerin beklemedikleri oranda halk muhalefeti gelişti. Bu muhalefet karşısında devlet güçleri sağ-sol çatışması propagandasını gündeme sokup "faşistleri de susturacağım" diyerek halk güçlerini susturmayı deneyecektir. Buna hazırlıklı olmalıyız. Yukarı Bostancı'da devletin faşist silahı geri tepti. Bundan sonra halk muhalefetine kolektif silahı faşizme yönelmelidir.

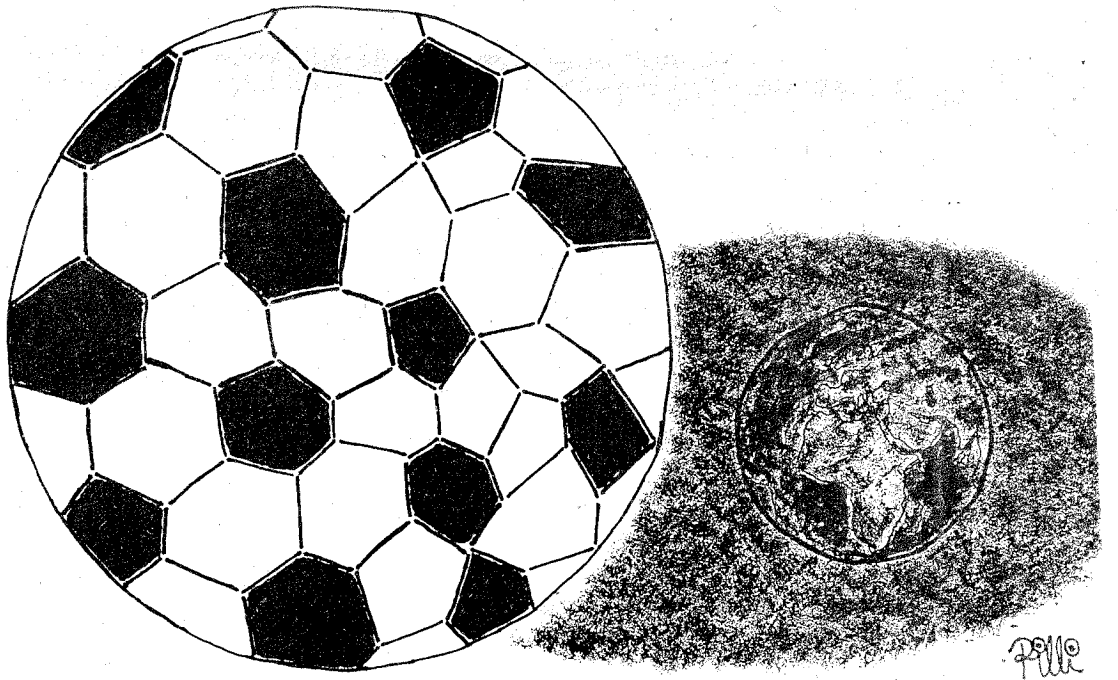
Bu yıl Fransa'da düzenlenen 16. Futbol Dünya Kupası, 10 Haziran günü başladı. 9 Haziran günü, Paris'te Concord Meydanı'nda 200 bini aşkın bir kalabalık önünde yapılan törenlerle 16. Dünya Kupasının açılışı yapıldı. Turnuva daha açılış gününden olaylı başladı. Açılış günü çıkan olaylar sonucunda 20 kişi tutuklanırken, 97 sivil ve 15 polis yaralandı. 10 şehirde yapılacak maçlarla turnuva 12 Temmuz tarihine kadar sürecek.

Bugüne değin yapılan maçlarda, maç öncesi ve sonrasında rakip takımların seyircileri arasında veya seyircilerle polisler arasında sürekli olarak çatışmalar çıktı. Onlarca kişi tutuklandı, hapis cezalarına çarptırıldılar veya sınır dışı edildiler, onlarca kişi yaralandı, bir polis bitkisel yaşama girdi.

Bir ay boyunca, tüm dünya herşeyi unutacak ve futbola yatıp kalkacak. Tüm medya futbola endekslenecek. Turnuva sona erdiğinde, maçları seyreden toplam TV seyircisinin

hastalıklar, cehalet, açlık v.s. unutturulmaktadır. Sınıf mücadelesinin üstü örtülmeye çalışılmaktadır. Antik Roma'da "ekmek ve sirk" formülü imparatorlar tarafından halkı pasifleştirmek ve "teskin" etmek için kullanılıyordu. Bugün de "ekmek ve futbol" kullanılmaktadır. Ünlü (faşist özelliği ile ünlü) Portekiz diktatörü Salazar'ın Portekiz'i 3F (Futbol+Fado+Fiesta - Futbol+Müzik+Şölen) formülü ile yönettiğini söylemesi hâlâ belleklerde. Aynı şekilde Franco'nun, futbol ile (Real Madrid Efsanesi!) yıllarca İspanyol halkını uyutup sindirdiği bilinen bir gerçektir. 1978 Dünya Kupası, Arjantin'de, dünyanın gelmiş geçmiş en kanlı faşist diktatörlüklerinden birinin halk üzerindeki kanlı terörünü ve cinayetlerini örtmek için kullanıldı.

Fransa 98 Dünya Kupası da farklı değildir. Egemenler kitlelere tüm ekonomik sıkıntılarını bir ay boyunca unutturacaklar. Üzerlerindeki siyasi baskıları, tehdit ve terörü hissettirmeyecekler. Bir ay boyunca milliyetçi ve

37 milyar olacağı tahmin ediliyor. Sadece final maçını 1.7 milyar insanın (dünya nüfusunun dörtte birinden fazla) izlemesi bekleniyor. 22 kişinin bir top peşinde koşması ve bunu milyarın üzerinde insanın izlemesi olayı basit bir "spor" olarak nitelendirilebilir mi? Hele bu 22 kişinin her birinin futboldan bir yılda kazandığı paranın bu seyircilerin %99'unun tüm hayatları boyunca göremeyeceği miktarlara eşitse!

Futbol, kapitalist düzende, kapitalistlerin kâr sağlamak için kullandıkları bir fenomen haline gelmiştir. Bugün dünyanın en güçlü ve popüler kulüpleri dünyanın en büyük tekellerinin sponsorluğu altındadır. Medya tekelleri maçları TV'den yayınlamak için milyarlarca dolar ödemektedirler. Çok değişik yan dalları olan yüzlerce milyar dolarlık bir futbol sanayi oluşmuştur. Kapitalistler futbolu kâr aracı olarak kullanmanın yanında, aynı zamanda kitleler arasında en geri ve ilkel milliyetçi duyguları ve şövenizmi kışkırtmanın ve böylece de politika yapmanın aracı olarak da kullanıyorlar. Aynen bir uyuşturucu tacirinin, uyuşturucu talebini artırmak ve daha fazla para kazanmak ve aynı zamanda kullanıcının hareketlerini kontrol ve manipüle etmek için piyasaya daha fazla uyuşturucu sürmesi gibi, egemenler de futbolu kitleler üzerinde kullanıyorlar. Futbolla tüm ekonomik sorunlar, işsizlik, yoksulluk,

şöven propagandanın etkisi altında histerik bir şekilde stadları ve sokakları dolduracaklar, TV ekranları karşısında çılgına dönecekler. İran halkı, takımları ABD'yi yendiği için molla diktatörlüğünü unutacak; petrol ülkesi Nijerya'da yakıt bulamayan, açlık çeken halk, takımları final gurubuna yükseldiği için petrol tekellerinin uşağı faşist cuntayı alkışlayacak; sosyal, siyasi ve ekonomik hakları için kılını kıpırdatmayan Bengaldeş halkı, elektrikler kesilip maçları TV'den izleyemeyince isyan edecek; Güney Amerika halkları ülkelerindeki yoksulluğu, iç savaşları, katliamları, başlarındaki diktatörlükleri unutacaklar; Fransa'da grevler engellenecek; İngiliz, Alman, Hollandalı v.s. faşist çeteler sokaklarda terör estirecekler.

Kapitalist sistemde, sporun dostluğu, barışı, dayanışmayı, fair play'i kitleler ve uluslar arasında yaymasını ve geliştirmesini (ki gerçekte sporun işlevi bu olmalıdır) beklemek mümkün değildir. Kapitalist sistem içerisinde, bu görünüm altında, yani, stat içinde ve dışında her türlü nefreti, şiddeti, kışkırtıcılığı, şövenizmi ve kuralsızlığı teşvik eden futbolu spor olarak değerlendirmek mümkün değildir. K. Marx'ın ünlü "Din halkın afyonudur" önermesi günümüze uyarlanırsa "Futbol halkın afyonudur" önermesine dönüşür.

Adamızın Türkiye Tarafından İşgalinin 24. Yıldönümünde Rum Kesiminde Bir Mektup ve Bir Makale

(Türkçe'ye çeviren: H. Karlıdağ)

HARİKALAR DİYARI'NDA OLMAZ

Efendim.

Kıbrıs'ta yaşamının, inanılmaz şeylerin olduğu, Lewis Carroll'un "Harikalar Diyarı"nda yaşamakla eşdeğer olduğunu asla düşünmemiştim.

Ama neden gerçekten Harikalar Diyarı'nda yaşamakta olduğumuzu gelin size açıklayayım. Bu ülke ilk Yunanlı yerleşiklerini yaklaşık 5.000 yıl önce gördü.

Dilimiz olan Yunanca, sayısız istilalara rağmen, o zamandan beridir insanın dili olarak kaldı. Şimdi, 1998'de, Sayın Holbrooke (tarihin gülen kedisi), bize "gerçeği kabul etmemizi" ve Türk istilasından sonra yasadışı olarak yaratılmış bulunan (İsrail-Filistin anlaşmasına dayanan) sahte devleti tanımamızı söylemektedir.

Aşıkardır ki bu sadece Harikalar Diyarı'nda olabilir. Kıbrıs'taki Rum çoğunluk (%85), Türk azınlığın istemini kabul etmeli ve ağızını kapamalıdır.

Kosovo'da Sırp azınlık (%10), Arnavut çoğunluğu (%90) denetimi altında tutmakta ve ABD hükümeti bu keyfi eylemi derhal kınamaktadır. Ama Kıbrıs'ta bunu yapmamaktadır. Harikalar Diyarı'nda bunu yapmamaktadır.

Kıbrıs'taki Rum çoğunluk, Türk istilasını kabul etmeli ve ağızını kapamalıdır.

Kuveyt'te, ABD hükümeti, bu keyfi eylemi durdurmak için bütün gücünü ve cephanesini kullanmıştır. Ama Kıbrıs'ta kullanmamıştır. Harikalar Diyarı'nda kullanmamıştır.

Kıbrıs'taki Rum çoğunluk, Türkiye'nin BM Güvenlik Konseyi kararlarına uymamasını kabul etmeli ve ağızını kapamalıdır.

Irak'ta, ABD hükümeti, Saddam Hüseyin'in konuşmadan kararlara uyması için, bütün gücünü ve cephanesini ortaya koymuştur. Ama Kıbrıs'ta bu yapılmamıştır. Harikalar Diyarı'nda yapılmamıştır.

Kıbrıs'taki Rum çoğunluk, 200.000 kişinin yer değiştirmesini kabul etmeli ve ağızını kapamalıdır.

İkinci Dünya Savaşı'nda, ABD hükümeti, Yahudiler, Polonyalılar, Macarlar ve diğerlerinin yer değiştirmesini durdurmak için bütün gücünü göstermiştir. Ama Kıbrıs'ta göstermemiştir. Harikalar Diyarı'nda göstermemiştir.

Kıbrıs'taki Rum çoğunluk mülklerini ve servetlerini kaybetmeyi kabul etmeli ve ağızını kapamalıdır. Panama'da, ABD askerleri, Panama Kanalı'ndaki kendi servetlerini ve haklarını güvence altına almak için ülkeyi istila etmişlerdir. Ama Kıbrıs'ta bu yapılmamıştır. Harikalar Diyarı'nda bu yapılmamıştır.

Kıbrıs'taki Rum çoğunluk, kayıp kişilerin ölmüş olduklarını kabul edip, ağızını kapamalıdır. Bosna'da ABD hükümeti etnik temizlik yaptığı için Karadiç'in peşinden koşmaktadır. Ama Kıbrıs'ta bu yapılmamaktadır. Harikalar Diyarı'nda bu yapılmamaktadır.

Kıbrıs'taki Rum çoğunluk, Türk uçaklarının kendi hava sahasını ihlal etmesini kabullenmeli ve ağızını kapamalıdır. Irak'ta ABD hükümeti, Irak'ın kendi hava sahası içinde bir uçuşa yasak bölge oluşturma kararını zorla uygulamak için kendi uçaklarını kullanmıştır. Ama Kıbrıs'ta bu yapılmamıştır. Harikalar Diyarı'nda yapılmamıştır.

Kıbrıs'taki Rum çoğunluk, geriye kalan özgür bölgelerini Türk tehdidinden savunmak için kendi silahlarını satın almamalı ve ağızını kapamalıdır. Nikaragua'da ABD hükümeti, Sandinist hükümeti devirmesi için, karşı-devrimcilere yasadışı olarak silah satmıştır. Kıbrıs'ta bu yapılmamıştır. Harikalar Diyarı'nda bu yapılmamıştır.

Merak ediyorum, acaba Sayın Holbrooke bizim küçük çocuk olduğumuzu ve bize hoş bir masal anlatarak bizi uyutacağını mı düşünmektedir? Bunu Kıbrıs'ta yapamaz.

R.B.F., Limasol (Cyprus Weekly gazetesi, Lefkoşa, 15.5.1998)

DENKTAŞ'IN KİTAPLAŞTIRDIĞI ANILARINA NE DERECEDE GÜVENEBİLİRİZ?

(11. sayfadandır)

noktayı, bugünün Kıbrıs Türkü de, yarının Kıbrıs Türkü de idrak etmelidir. Renksiz ve desensiz Kıbrıs bayrağı yanında, şeretli Türk bayrağını dalgalandırmaktan çekinmeğe başladığımız gün davayı kaybettiğimiz gündür." (36. yazıdan, Nacak, 28.4.1961)

"Bizi, Rum tehditleri büyültmek, her an cemaatler arası bir çarpışma vuku bulacakmış gibi bir hava yaratmakla ihan ederek, Zurih ve Londra andlaşmaları aleyhinde pozisyon almış olarak gören veya görmek isteyen Rumlar yanında Türk muhalifleri (!) de vardır. Gerçekleri olduğu gibi aksettirmek, Rumlardan gelen tahrikleri, kötü niyet emarelerini halka göstermek her Türkün vazifesidir. Cemaati, sahte bir itimserlik havası içinde avutup uyutmak tehlikeyi kendiliğimizden davet etmekten başka bir şey

KIBRIS SORUNUNUN ÇÖZÜMÜ HERKESE YARAYACAK

Nikos Trimikliniotis

Kıbrıs sorunu, birçok Kıbrıslı için çözümü mutlaka gerekli olan bir sorundur. Çözüm yolunda ilerlemek için belki değişik ve farklı görüşler olabilir, ama zorunlu olan, herhangi bir çözümün adil ve yaşayabilir olmasıdır. İnsan hakları ve güvenlik sorunlarına çözüm getirmeli, Kıbrıs'ın bağımsızlık ve egemenliğine saygı göstermeli, içteki anayasal sorunu federal, ama birleşik bir Kıbrıs şeklinde çözümlemelidir. Bir başka deyişle, Kıbrıslılar, yani her iki toplum için de "kendi haklarını" güvence altına almalıdır.

Uluslararası bir sorun olarak da çözümlemesi gereken Kıbrıs sorununda, görüşlerin ne olduğu da, bölgedeki uluslararası çıkarlarla belirsizleşmiştir. Adanın de facto bölünmüşlüğüne geçmişte bazı özel çıkarlara hizmet ettiği, çok iyi bilinmektedir. Ama durum değişmektedir. Şu andaki dünya siyaset sahnesi oldukça farklıdır. Bölgedeki istikrarsızlık, savaş tehlikesi, silahlanma yarışının ekonomik yükü ve Kıbrıs ile Türkiye'nin AB'ye girme olasılıkları, eski çıkarları değiştirmektedir. Bu, çözüme doğru derhal yapılacak bir hareketin, mutlaka Kıbrıs halkının çıkarına olacağını söylemek değildir. Ama yine de gelişmelerden olası bir sonuç alınabileceğini de daima görebilmeliyiz.

ABD, Kıbrıs sorununu, NATO'nun doğu kanadındaki istikrarı tehdit ettiği için kapatmak istemektedir. Richard Holbrooke'un rolü, Henry Kissinger'li günlerde uygulanan politikadan bir kayma yapıldığını göstermektedir. Ama bundan hiçbir hayale kapılınmamalıdır. Amerikan politikası hala daha Amerikan çıkarlarını savunmaktadır.

Türkiye hala daha bir çözüm istediğine ilişkin işaretler vermekte isteksizdir, ama o da değişecektir. Mutlaka bizim istediğimiz biçimde bir çözüm olmasa da, Kıbrıs'ta bir çözüme varılmasını isteyen güçler ve sesler vardır. Ama bu sesler, hala daha görüşme masasında bir istekliliğe dönüşmemiştir. Örneğin seçkin Türk gazetecisi Mehmet Ali Birand, Sabah gazetesindeki yazısında (11.11.1997), Türkiye'nin Kıbrıs konusunda daha yapıcı bir politika benimsemesi gerektiğini öne sürmektedir. Çünkü Kıbrıs sorununun çözümünden, ileride AB'ye girme emeli olan Türkiye de yararlanacaktır. Türkiye Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, AB'ye daha da yaklaşmak istediklerini söylemiştir.

Yunanistan için de Kıbrıs sorununun çözümü, Ege anlaşmazlığının çözülmesi için yolu açacak ve halen askeri harcamalar için ayrılan muazzam paraların, sosyal ve ekonomik kalkınma için serbest kalmasına yol açacaktır.

Kıbrıs sorununu çözmek için son zamanlarda yapılan uluslararası hareketlilik bize nasıl yansımaktadır?

19 Kasım 1997'de Londra'yı ziyaret eden ve Kıbrıs Cumhurbaşkanlığı için bağımsız aday olmuş Yorgo Yakovu, son zamanların uluslararası hareketliliğinin aslında yangın söndürme çalışması olduğu konusunda uyarıda bulunmuştu: Kıbrıs'ın AB'ye başvurusu ve S-300 füzeleri konularına Türkiye'nin gösterdiği tepkileri nötralize etmeyi hedeflemektedir. Bunun iki önemi vardır: İlk olarak, Ankara'nın Kıbrıs konusundaki politikasında, son zamanlarda yaratılan iyimserliğe yol açacak herhangi bir değişiklik yoktur. İkinci olarak, potansiyel yangını söndürmek için yapılan pazarlık, şimdi olduğundan daha kötü koşulları getirecek bir görüşme şeklinde olabilir.

Batı, gerçekten Kıbrıs sorununu çözümlemek istiyorsa, dikkatlerini Ankara'ya çevirmeli ve onlara Kıbrıs'ta daha yapıcı bir yaklaşım benimsenmeleri için baskıda bulunmalıdır. Ankara'nın politikasındaki bir değişikliğe yanıt verecek güçler vardır. Bu sadece Kıbrıs ve halkının yararına değil, ayrıca Türkiye ve Yunanistan'ın ve hem de bölgedeki barışın yararına olacaktır.

(Parikiaki gazetesi, Londra, 27.11.1997)

değildir. Bu cemaat tarihinin hiçbir safhasında namertçe tahrik ve hareketlere tevessül etmemiştir. Ancak uyanıklığı, millî sağduyusu sayesinde kendisine yöneltilen hücumları defetmiş, kurulan tuzakları akim bırakmıştır. Bundan böyle, haklarımızın hududu dahilinde azami işbirliğine ve devleti optaklaşa idareye giderken, dinamik bir millî siyaset gütmemiz, kendi kendimizi sahte bir toz pembelelik içinde aıdarmamamız, unutmamamız gerekir. Bunu yapabilmek için de, Türk politikasını, geçmişi de gözönünde tutarak planlamak lazımdır." (37. yazıdan, Nacak 5.5.1961)

"Geçenlerde bir ticaret heyetimiz Türkiye'ye gitti; gayeleri Anavatan ile Yavruvatan arasında ticari münasebetleri geliştirmek ve Kıbrıs'taki Türk ticaretini inkişaf ettirmektir. Bu sadece bir gazete haberi değildir. Kıbrıs Türk Cemaati

ANKA KUŞU A.SAVAŞ

BURASI DAĞ BAŞI MI ?

"Çanakkale Sokağı sakinleri adam kaçıрма olayı karşısında huzursuz olduklarını söyleyerek 'Burası dağ başı mı ? Eskiden dağlarda yaşayan eşkıyalar, şehre inerek adam kaçırdı. Şimdi ise şehir eşkıyaları türedi. Kendi insanımızı tanımaz hale geldik.' (Kıbrıs, 25 Haziran 1998)

Evet burası dağ başıdır...

Olmasaydı, Kutlu Adalı'nın katilleri bulunur ve cezalandırılırdı,

Olmasaydı, Derinya bölgesinde Ülkücü faşistlerin, demirle kafasına vura vura öldürdükleri rum gencinin katilleri yakalanır ve cezalandırılırlardı. Onlar cezalandırılmak yerine bizzat Denktaş tarafından onurlandırılmazlardı,

Olmasaydı, daha geçenlerde Bostancı'yı basıp köy kahvesini savaş alanına çevirenler, hemen ardından Güzelyurt'ta bir restorantta UBP Güzelyurt Belediye Başkan Adayı ile "zafer"lerini kutlayamaz, yakalanır ve cezalandırılırlardı.

Daha nice olayda faşistler, işledikleri suçlar sabit olmasına rağmen cezalandırılmak yerine ödüllendiriliyorlarsa "burası dağ başı" olmayıp da ne olsun ?

Kendilerini kurt gören bu azgın faşist guruhun yaşayabileceği tek ortam "dağ başı"dır. Hem de dumanlı dağ başı. Çünkü kurtlar dumanlı havayı saverler.

Üç kişi tarafından kaçırılıp ölesiye dövülen Ali Şirin şöyle diyor:

"Döverken 'Biz ülkücüyüz. Adamı yaşatmayız. Sen gidip bizi örgüt başkanına şikayet ettin. Seni öldürmemiz lazım' diyorlardı."

Ali Şirin'in kim olduğunu, söylediklerinin ne derece doğru olduğunu henüz bilmiyoruz. Ama bildiğimiz bir tek gerçek var, bu işi yapanlar çok cüretkar...

25 Haziran tarihli Kıbrıs gazetesinin ikinci sayfa da çıkan sanıkların resmine bir bakın, ne demek istediğimizi gayet açık bir şekilde anlayacaksınız.

Bu cüreti nerden mi buluyorlar ?

Abilerinden, babalarından...

Ne de olsa bu ülkede bolca var: mafya babaları, ülkücü babaları, kurt babaları.

Çocukken bir oyun oynar ve " saat kaç kurt baba ?" diye sorardık, bugünse " sıra kimde kurt baba ?" diye sorar olduk.

Bostancı halkının dediği gibi "Bizlerin yükselen faşizme karşı hiç bir parti gözetmeksizin acilen bir cepheye ihtiyacımız vardır."

Yarın çok geç olmadan, tüm anti-faşistleri ANTİ- FAŞİST HALK CEPHESİ'ni oluşturmak için göreve çağırıyoruz.

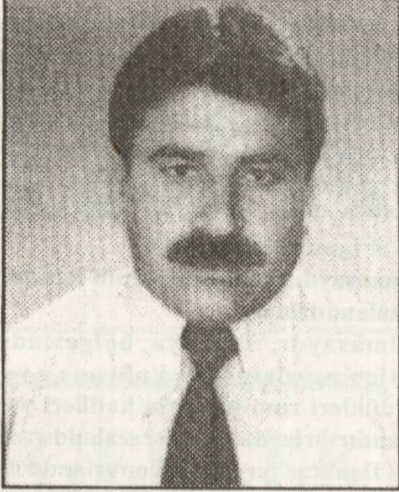
Görev hepimizin...

83 seneden beri ilk defa olarak "ayrı cemaat" statüsünün gerektirdiği bir hamle yapıyordu. Bu heyetin başında Kıbrıs Türk Ticaret Odası'nın Başkanı bulunuyor. Bu da ayrı cemaat statümüzün gerektirdiği bir teşkilatın ödevine dört elle sarılması demektir. Bizim için üzerinde önemle durulacak bir olay bu..

...Türk Ticaret Odası, şimdiki politik durumumuz içinde, "ayrı Türk varlığının" statüsüne zemin teşkil etmektedir. Aynı Belediyelerimiz, ayrı Kooperatif ve Maarifimiz kadar, ayrı Ticaret Odamızın yaşaması ve inkişaf edebilmesi için eiden gelen fedakarlık yapılmalıdır. Türk Ticaret Odasının seneden seneye kuvvetlenip, inkişaf etmesi Kıbrıs çarşısında Türk ticaretinin barometresini teşkil (edecektir-olmalı) yönetecektir; çünkü yükselmeyen bir tüccar kitlesinin yaşatacağı Ticaret Odası ancak zayıf olur!" (38. yazıdan, Nacak 12.5.1961)

Bostancı Halkına Kulak Verelim

Bostancı'lı Tuncay Yıldırım ve Zeki Dağıstanlı gazetemiz aracılığıyla tüm anti-faşistlere mesaj iletiler

Tuncay Yıldırım

Bu tür saldırılar ne ilktir, ne de son olacaktır. Tam seçim arifesinde özellikle Bostancı'ya yönelik böylesi bir provakasyonun altında çok şeyler yatmaktadır. Ama nafi... ne yapsalar, ne etseler, nesiller büyüyor, hem de yaşayarak büyüyor. Bostancı halkı nasıl ki faşizme karşı örgütsüz olsa da cephesini oluşturmuştur, bunu başarmıştır, bundan sonram da gelebilecek her türlü saldırıya da göğüs gerecek kadar yüreklidir.

Örgütsüz bir toplumun yapabileceği en iyisini Bostancı halkı yapmıştır. Bir de örgütlü iyisini Bostancı halkı yapmıştır. Bir de örgütlü yüzlerin faşizme karşı yükselen başkaldırısını düşünün. Her şeye rağmen halkımız faşizmin yüzünü tanımıştır ve bu noktadan sonram gelebilecek bu tür saldırılara karşı örgütlülüğün ne denli ihtiyaç olduğunu kavramıştır.

Maalesef Bostancı halkı ilk iki günde devrimci kurum ve kuruluşlardan gerekli desteği görememiştir. Bu sürede bireysel devrimci arkadaşların hareketlerinden sonram demokrat ve devrimci kurum ve kuruluşlardan sesler gelmeye başlamıştır. Bostancı olayı genel bir sorundur. Biz beklerdik ki sıcaklığa süreçte el ele, kol kola olalım ve yaşamı paylaşalım, yükselmekte olan faşizme karşı sesimizi yükseltelim.

Son senelerde tıkanan sistem, ister istemez gündemi değiştirmek için, kendinin beslediği kemik yalayıcıları olan faşist kurumlar devreye girerek gündemi değiştirmektedirler. Türkiye'de yaşanan sıcak savaşın da tabi ki buraya yansımalarıdır. Kıbrıs'ta ve dünya'da bu tür yapılanmalara karşı bir CEPHE sürecinin başlamasının gerekliliği söz konusudur. Bıkmadan, usanmadan bizlerin ve bizler gibi kaygı duyanların birlikteliği anlamında somut adımlar atılmalıdır. Bu tür yapılanmalar olduğu oranda sesimizi yükseltebiliriz. Dağınık olduğu anlamda yine biz bize kalırız.

AYDIN MISIN?

*Kilim gibi dokumada mutsuzluğu
Gidip gelen kara kuşlar havada
Saflar tutulmuş top sesleri
gerilerden
Tabanında depremi kara
güllelerin
Duymuyor musun*

*Kaldır başını kan uykulardan
Böyle yürek böyle atardamar
Atmaz olsun*

*Ses ol ışık ol yumruk ol
Karayeller başına indirmeden
çatını*

*Sel suları bastığın toprağı dönüm
dönüm*

*Alıp götürmeden büyük denizlere
Çabuk ol*

*Tam çağı işe başlamanın doğan
günle*

*Bul içine tükürdüğün kitapları
yeniden*

*Her satırında buram buram alın
teri*

Her sayfası günlük güneşlik

Utanma suçun tümü senin değil

Yırt otuzunda aldığın diplomayı

Alfabelik çocuk ol

Yollar kesilmiş alanlar sarılmış

Tel örgüler çevrilmiş yöreni

Fırıl fırıl alıcı kuşlar tepende

Benden geçti mi demek istiyorsun

Aç iki kolunu iki yanına

Korkuluk ol

Rıfat ILGAZ

**Bizlerin yükselen faşizme
karşı hiç bir parti
gözetmeksizin acilen bir
CEPHE'ye ihtiyacımız
vardır.**

Zeki Dağıstanlı

Ben bu tür saldırılara alışkınım, faşizm denen illetin ne olduğunu biliyorum. Onlar için zaman merhumu, yer merhumu önemli değildir. Ülke şartları ve sistem emrettiği zaman harekete geçiyorlar. Çünkü onlar sistemin beslemeleridir. Onun için seçimleri bahane edip yükselen bir başkaldırışı bastırmak için harekete geçiyorlar. Geç bunları...

Parlamentocu etkilerden dolayı halkımız maalesef gerekli duyarlılığı gösterememiştir. İlk günlerdeki gibi duyarlılık maalesef zaman içinde sönmüştür. Çünkü halkımızın hepsi de partilere endekslenmiştir.

Bizler Bostancı halkı olarak maalesef devrimci veya demokrat komuoyundan gerekli duyarlılığı göremedik. Bölgemizde duyarlı olan devrimci arkadaşların insan üstü çabalarıyla gündemi değiştirmişlerdir. Bundan dolayı arkadaşlarımıza ayrıca teşekkür ederiz. Temennim bu kavgada sıcaklığına sıcaklığına duyarlılıkların yaşama yansımasıdır. Temennim bundan sonraki eylemlerde daha duyarlı olunmasıdır.

Faşist örgütlenmelere karşı top yekün bir cephe temelinde örgütlenilmesi gerekir. Bostancı olayı genel bir sorundur. Ya örgütlenip yaşayacakık, ya da yok olup teslim olup gideceyik.

Bizlerin yükselen faşizme karşı hiç bir parti gözetmeksizin acilen bir CEPHE'ye ihtiyacımız vardır.

**KIBRISTA
SOSYALİST
gerçek**

AYLIK SİYASİ GAZETE

Sahibi: KIVILCIM YAYINCILIK

KOLLEKTİF ORTAKLIĞI

ADRES: BEKİROĞLU İŞHANI NO:1

MÜFTÜ ZİYAİ SOKAK- Lefkoşa

Mersin 10 - TÜRKİYE

Tel-Fax: (Merkez) 0(392) 2282293

(Güzelyurt) 0(392) 7144597

Basıldığı Yer: ATEŞ Matbaası
Organize Sanayi Bölgesi Lefkoşa
Tel: 2282215

ABONE OLMAK İÇİN BANKA MAKBUZU İLE BU KUPONU ALTTAKİ
ADRESE GÖNDERİN

YILLIK ABONE TUTARI:KKTC: 1,800,000 TL-Türkiye: 2,000,000 TL-UK: £10

ADI, SOYADI:.....

ADRES:.....

**Banka Hesabı: Kıbrıs Türk
Öğretmenler Kooperatif
Tasarruf Bankası
Hesap No: C 03443 -Güzelyurt**

**Adres:
Bekiroğlu İşhanı No: 1, MÜFTÜ ZİYAİ SOK
LEFKOŞA Mersin 10 - Türkiye
Tel-Fax: (Merkez) 0(392) 2282293
(Güzelyurt) 0(392) 7144597**